

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΥ Ν. ΚΑΝΤΙΩΤΟΥ

Τού ιδίου

- 1) **ΤΙ ΘΑ ΜΑΣ ΣΩΣΗ;** Φλώρινα 2002, σελ. 200, (έξαντλήθηκε)
- 2) **ΟΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ ΣΤΟΥΣ ΕΣΧΑΤΟΥΣ ΚΑΙΡΟΥΣ** - Κοζάνη 2006, σελ. 128
- 3) **ΠΡΟΔΟΣΙΑ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΙΣΤΕΩΣ**- Κοζάνη 2007, (Β' έκδοσις) σελ. 64
- 4) **«ΡΙΧΝΩ ΤΟΝ ΚΟΥΒΑ ΜΟΥ ΒΑΘΕΙΑ...»**, Κοζάνη, σελ. 126
- 5) **“ΑΥΤΟΚΤΟΝΕΙ Η ΕΛΛΑΣ”** (Τò δημογραφικό πρόβλημα), Κοζάνη 2007 σελ. 46
- 6) **ΓΟΝΕΙΣ, ΦΡΟΝΤΙΣΤΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΣΑΣ**, Φλώρινα 2007, σελ. 40
- 7) **ΤΑ 5 ΚΟΣΚΙΝΑ**, Φλώρινα 2007, σελ. 54

Τών εκδόσεων: Άνδρονίκης Π. Καπλάνογλου

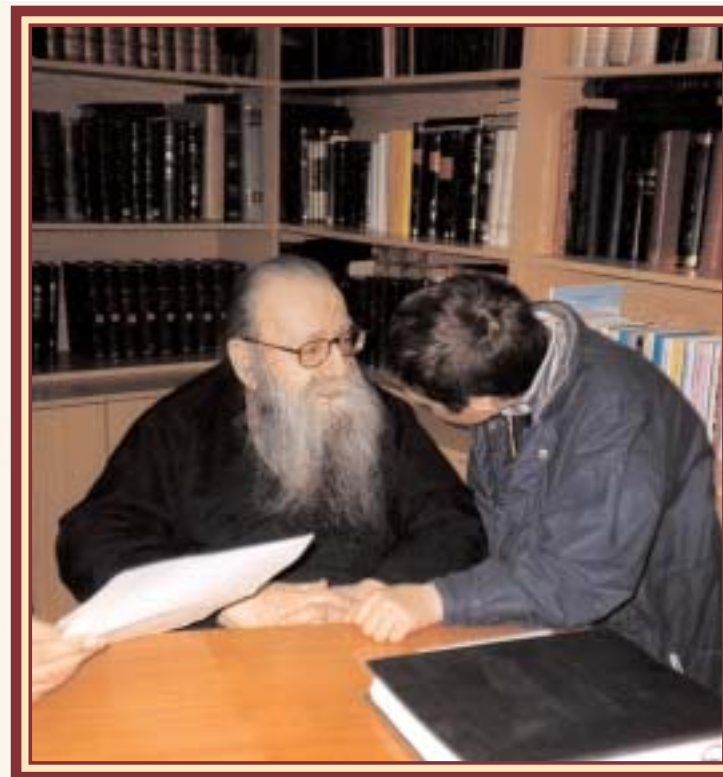
- 1) **Ο π. ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΣ ΤΟΥ 2000**
ΔΙΔΑΣΚΕΙ - ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΕΙ- ΕΛΕΓΧΕΙ- ΚΑΘΟΔΗΓΕΙ, σελ. 160
- 2) **ΤΟ ΕΡΓΟ ΕΝΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥΗΓΕΤΟΥ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΤΟΥ**, σελ. 68 (έξαντλήθηκε)
- 3) **ΜΙΑ ΖΩΝΤΑΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ Α΄** Ό π. Αύγουστίνος Καντιώτης στην Κοζάνη, Κοζάνη 2004, σελ. 288
- 4) **ΜΙΑ ΖΩΝΤΑΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ Β΄** Ό π. Αύγουστίνος Καντιώτης στην Κοζάνη, Κοζάνη 2006, σελ. 368
- 5) **ΠΑΡΑΤΡΑΓΟΥΔΑ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΣ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ**, Κοζάνη 2006, σελ.20 (έξαντλήθηκε)

Ψηφιακές ταινίες DVD

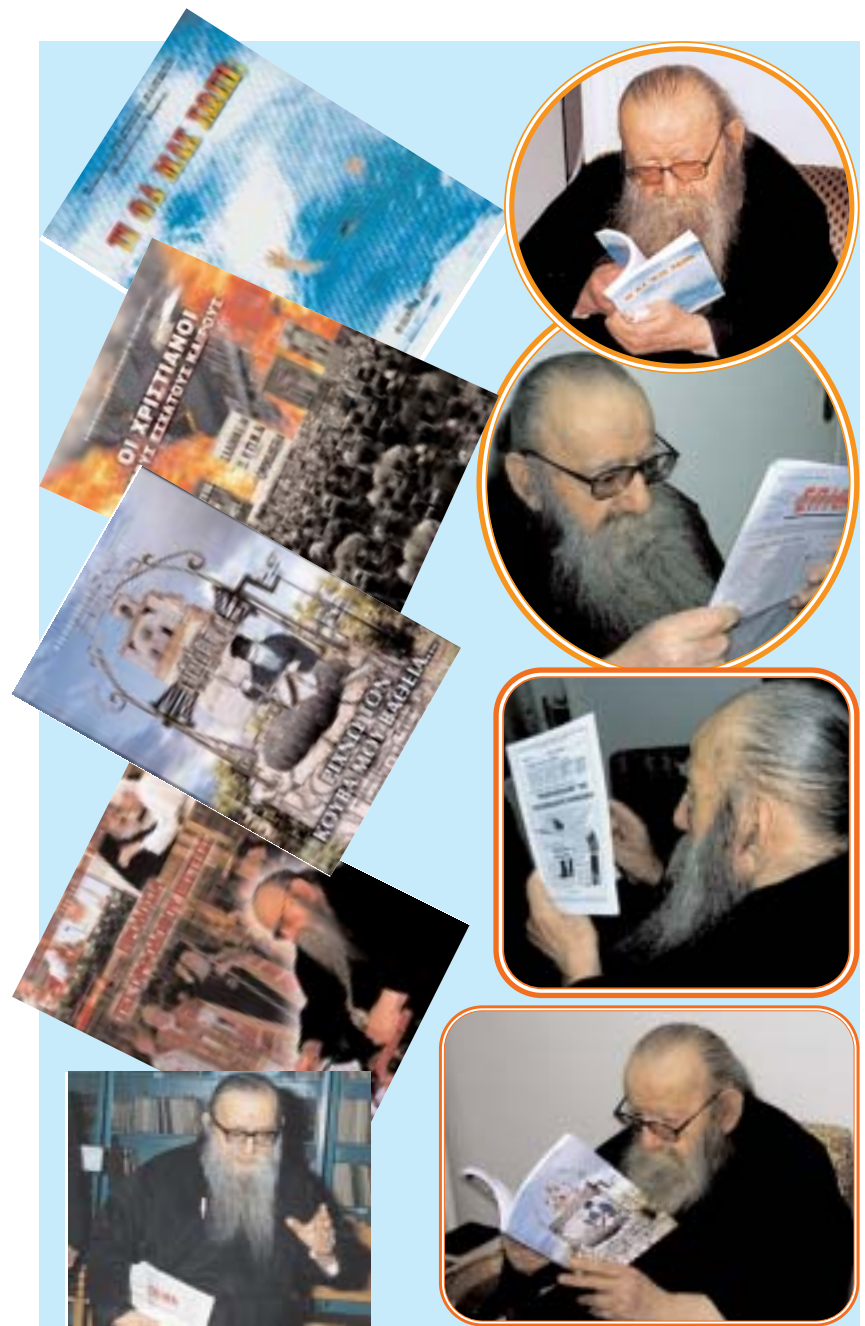
- 1) **ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΓΙΑ ΤΑ 100ΧΡΟΝΑ**
ΤΟΥ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΑΓΩΝΙΣΤΟΥ ΙΕΡΑΡΧΟΥ π. ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΥ Ν. ΚΑΝΤΙΩΤΟΥ
- 2) **ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ**
- 3) **«ΤΑ ΥΠΕΡ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑ»** ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΦΛΩΡΙΝΗΣ ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΥ
- 4) **«ΩΣ ΕΜΕΓΑΛΥΝΘΗ ΤΑ ΕΡΤΑ ΣΟΥ, ΚΥΡΙΕ - Η ΧΙΩΝ»** (όμιλία επισκόπου Αύγουστίνου)
- 5) **ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ - ΠΑΠΙΣΜΟΣ**

Έπισκόπου ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΥ Ν. ΚΑΝΤΙΩΤΙΟΥ

ΓΟΝΕΙΣ, ΦΡΟΝΤΙΣΤΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΣΑΣ

ΦΛΩΡΙΝΑ 2007

Ἐπισκόπου ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΥ Ν. ΚΑΝΤΙΩΤΟΥ
Μητροπολίτου πρ. Φλωρίνης

**Γονεῖς, φροντίστε γιὰ τὴν
ἀνατροφή τῶν παιδιῶν σας**

ΦΛΩΡΙΝΑ 2007

Έπιλογή κειμένων, σύνθεσις, επιμέλεια: Ά. Π. Κ.

Έκδόσεις: Άνδρονίκη Π. Καπλάνογλου
Σμύρνης 10
50100 ΚΟΖΑΝΗ
Τηλ. 24610 25139, 6974931881

Κεντρική διάθεσις: Βιβλιοπωλείο «Έλαφος»
Βασ. Γεωργίου 10
53100 ΦΛΩΡΙΝΑ
Τηλ. 23850 28868

Καρπὸς οὐράνιος εὐσεβῶν γονέων

Ἡ Ἐκκλησία μας ἐθέσπισε πρὸς τιμὴν τῆς Παναγίας μας πολλές θεομητορικές ἐορτές. Μία δὲ ἀπὸ αὐτὲς εἶνε καὶ τὸ Γενέθλιον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ποὺ ἐορτάζεται τὴν 8η Σεπτεμβρίου. Ποιὸ εἶνε τὸ ἱστορικὸ τῆς ἐορτῆς; Συντόμως θὰ τὸ εἶπω.

Στὶς 8 Σεπτεμβρίου ἡ Ἐκκλησία μας μᾶς καλεῖ, γιὰ νὰ τιμήσουμε ἓνα πρόσωπο. Ποιὸ εἶνε τὸ πρόσωπο αὐτό; Εἶνε κανένας ἀσκητής, ποὺ ἀγίασε εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος; Εἶνε κανένας ὁμολογητής καὶ μάρτυρας, ποὺ ὠμολόγησε τὸ ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ τοὺς σκληροὺς διωγμοὺς; Εἶνε κανένας διδάσκαλος καὶ πατέρας τῆς Ἐκκλησίας ἀπ’ αὐτοὺς ποὺ ὡς ἀστέρες ἔλαμψαν εἰς τὸν οὐρανὸν τῆς Ἐκκλησίας; Εἶνε ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος; Εἶνε ἄγγελοι καὶ ἀρχάγγελοι; Ὁχι. Εἶνε ἓνα ἄλλο πρόσωπο, ποὺ εἶνε ὑπεράνω ὅλων τῶν προσώπων ποὺ γεννήθηκαν ἐδῶ στὴ γῆ. Εἶνε ἡ ὑπεραγία Θεοτόκος.

Ὅστε μιὰ γυναίκα ἔφτασε μέχρι τοιοῦτου ὕψους, ὥστε νὰ εἶνε ὑπεράνω ἁγίων καὶ μαρτύρων καὶ ὁμολο-

γητῶν καὶ ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων; Μάλιστα. Δύο γυναῖκες εἶνε ἄξιες μνημονεύσεως ἐκ διαφόρου πλευρᾶς. Ἐὰν θῆς νὰ δῆς, σὲ ποῖαν ἄβυσσον μπορεῖ νὰ πέση ἡ γυναῖκα καὶ νὰ συμπαρασύρη στὴν πτώσιν της ὀλόκληρο τὸ ἀνθρώπινο γένος, δὲς τὴν Εὐα. Καὶ ἐὰν πάλι θῆς νὰ δῆς, σὲ ποιό τεράστιο ὕψος μπορεῖ νὰ φθάσῃ ἡ γυναῖκα, ὑπεράνω τῶν νεφελῶν, ὑπεράνω γαλαξιῶν, ὑπεράνω ἀστέρων, δὲς τὴν Παναγία μας. Τὸ ἕνα, βάθος· τὸ ἄλλο, ὕψος δυσθεώρητο.

Ἦ γυναῖκες· ἢ τὸ ἕνα θὰ εἴσθε, ἢ τὸ ἄλλο. Ἦ Εὐες θὰ εἴσθε, ἢ Παναγίες. Ἐὰν εἴσθε Εὐες, συμφορὰ στὴν ἀνθρωπότητα. Ἐὰν εἴσθε μικρὲς Παναγίες, ὦ χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις στὸν κόσμον.

Καὶ ἡ Παναγία μας ἐγεννήθη κατὰ φυσικὸν τρόπο, ὅπως γεννώμεθα καὶ ἡμεῖς, βεβαρημένη μὲ τὸ προπατορικὸ ἀμάρτημα. Ποιοὶ ἦταν οἱ γονεῖς της; Κανεῖς ἀνθρώπος δὲν γεννᾶται ἀπὸ βράχο. Ἦδωσε ὁ Θεὸς ἐν τῇ πανσοφίᾳ του νὰ γεννώμεθα ἀπὸ ἄνδρα καὶ γυναῖκα ἡνωμένους μὲ τὸν γάμον.

Οἱ γονεῖς τῆς Παναγίας ἦταν ἀνθρώποι εὐσεβεῖς· ὁ πατέρας της ὠνομάζετο Ἰωακείμ, καὶ ἡ μητέρα της ὠνομάζετο Ἄννα. Ἀνδρόγυνο ἡγαπημένο. Ἦταν πτωχοί, ἀλλὰ εἶχαν τὸ Θεὸ μέσα τους.

Θλίψις λόγῳ τῆς ἀτεκνίας

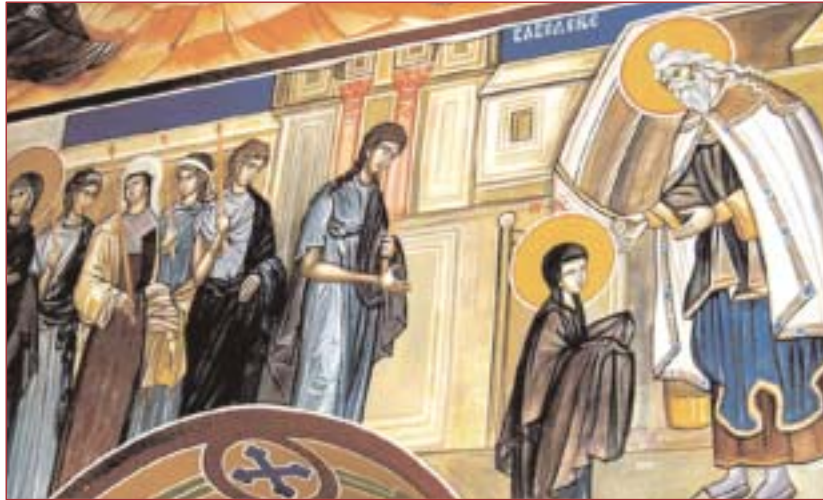
Ὁ Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα εἶχαν μιὰ στενοχώρια. Δὲν ὑπάρχει ἀνθρώπος χωρὶς λύπη καὶ στενοχώρια. Καὶ ἡ στενοχώρια τους ἦτο, ποὺ δὲν εἶχαν παιδί. Καὶ ὅταν λείπη τὸ παιδί ἀπὸ τὸ σπίτι, κανένα ἄλλο ἀγαθὸ δὲν μπορεῖ νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν δωρεὰ αὐτῆ τοῦ Θεοῦ. Στενοχωρημένοι ἦταν οἱ γονεῖς αὐτοί. Περνοῦσαν τὰ χρόνια, φτάσανε σὲ μεγάλη ἡλικία, καὶ δὲν ἔπαυσαν νὰ παρακαλοῦν μὲ δάκρυα τὸ Θεό, γιὰ νὰ τοὺς δώσῃ παιδί. Καὶ ἄκουσε τὴν προσευχὴ αὐτῆ ὁ Θεός.

Δύναμις τεραστία εἶνε ἡ προσευχή. Ἦ προσευχὴ μπορεῖ νὰ κατεβάσῃ τὰ ἀστρα στὴ γῆ, καὶ ἡ προσευχὴ μπορεῖ νὰ ἀνεβάσῃ τὴ γῆ στὸν οὐρανό. Μάλιστα. «*Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις δυνατὰ παρὰ τῷ Θεῷ ἐστίν*» (Λουκ. 18,27).

Παρακαλοῦσαν τὸ Θεό. Καὶ ὁ Θεὸς ἄκουσε τὴν προσευχὴ τοῦ εὐσεβοῦς ἀνδρογύνου· καὶ ἡ Ἄννα σὲ μεγάλη ἡλικία συνέλαβε καὶ ἐγέννησε ἕνα χαριτωμένο κοριτσάκι, ποὺ ἔλαβε τὸ γλυκύτατο ὄνομα, ποὺ εἶνε γνωστὸ σὲ ὅλο τὸν κόσμον καὶ σ' ὅλη τὴ χριστιανοσύνη, ἔλαβε τὸ ὄνομα Μαρία.

Οἱ γονεῖς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου μὲ χαρὰ καὶ ἀγαλλίασι ἀνέπεμπαν στὸ Θεὸ δοξολογία γιὰ τὸ παιδί ποὺ γεννήθηκε.

Ἄλλ' ἀπὸ τὴν ὥρα ποὺ γεννήθηκε ἡ Μαρία, οἱ γονεῖς, ὁ Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα, ἠσθάνθησαν πολὺ βαρὺ τὸ καθῆκον τους. Προσεπάθησαν μὲ ὅλες τους τὶς δυνάμεις νὰ φυτεῦσουν μέσ' στὴν καρδιά της τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ. Ἐκοπίασαν καὶ ἐμόχθησαν· καὶ μαζί μὲ τὸ γάλα ἐποτίσθη ἡ μικρὰ Μαρία μὲ τὴν εὐσέβεια καὶ τὴν ἀγάπη στὸ Θεό. Καὶ ὅταν πλέον ἐμεγάλωσε λίγο, τὴν ἀφιέρωσαν στὸ Θεό - σπάνιο φαινόμενο αὐτό.

Μεγάλη αφιέρωσις

Ἔρχονται στὶς ἐκκλησίες πολλοὶ καὶ κάνουν δωρεές· αφιερώνουν εἰκόνες, ανάβουν λαμπάδες κ.τ.λ.. Μικρὰ δῶρα εἶνε αὐτά. Τὸ μεγάλο εἶνε, νὰ κάνης ἀφιέρωμα ὄχι εἰκονίσματα καὶ χρήματα, ἀλλὰ ν' ἀφιερῶσης ἓνα παιδί σου στὸ Θεό. Τώρα ὅμως ὄχι μόνο δὲν ἀφιερώνουν τὸ παιδί τους, ἀλλὰ ἂν ἀκούσουν οἱ μανάδες ὅτι ἓνα παιδί τους πάει στὸ Θεό καὶ ἀγαπάει τὸ Θεό, τί κατάρες καὶ τί πιέσεις ὑφίστανται οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ διδάσκαλοι καὶ ὁ ἐπίσκοπος!

Τὰ παιδιά τους νὰ παντρευτοῦν. Παντρειά, παντρειά, παντρειά! τίποτε ἄλλο παραπάνω, τίποτε ἄλλο ἀνώτερο. Καὶ μετὰ, διαζύγια· καὶ μετὰ, οἰκογενειακὰ δράματα· καὶ μετὰ, ὅλα τὰ κακά.

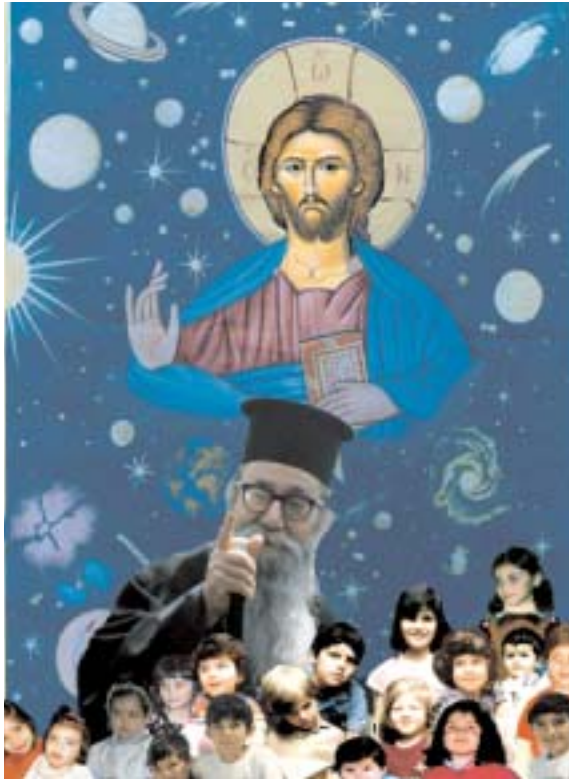
Δὲν εἶμαι ἐναντίον τοῦ γάμου - ἀλλοίμονο· ἀλλὰ βλέπομε ἐδῶ τὴ μεγάλη διαφορά. Μολονότι ὁ Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα εἶχαν ἓνα κοριτσάκι, τὴν πῆγαν στὸ ναό. Καὶ ἔμεινε ἐκεῖ ἕως ὅτου «ἄγγελος πρωτοστάτης οὐρανόθεν ἐπέμφθη εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τὸ Χαῖρε».

Φυσικὴ γέννησις

Αὐτὸ εἶνε τὸ ἱστορικὸ τῆς ἑορτῆς. Τί μᾶς διδάσκει; Μᾶς διδάσκει ἓνα ἱερὸ καθῆκον. Ποιό εἶνε αὐτό; Πρέπει **νὰ προσέξουμε τὰ παιδιά**, ὅπως πρόσεξε τὸ ἀνδρόγυνο αὐτὸ τὴν μονογενῆ τους κόρη.

Τὸ παιδί γεννιέται κατὰ φυσικὸ τρόπο· ἔτσι ὤρισε ὁ Θεός. Ὁ φυσικὸς τρόπος γεννήσεως, ἀπὸ ἀρσενικὸ καὶ θηλυκὸ, συναντᾶται εἰς ὅλη τὴν ζωολογικὴ κλίμακα. Μὲ ἀπλούστερα λόγια· δὲν γεννάει μόνο ὁ ἄνθρωπος· γεννάει π.χ. καὶ τὸ πρόβατο, γεννάει καὶ ἡ ἀγελάδα, γεννάει καὶ τὸ γαϊδουράκι, γεννάει καὶ τὸ κοράκι· γεννᾶνε καὶ τὰ θηρία, γεννάει καὶ ἡ τίγρις καὶ ὁ λέων, γεννάει καὶ ἡ μαίμου. Γεννᾶνε ὅλα αὐτά. Ἄλλὰ πόση τεραστία διαφορά! Ἄβυσσον διαφορᾶς ἔχει τὸ παιδί ποὺ γεννάει ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ ὅλα τὰ νεογνά, τοῦ πιθήκου καὶ τῶν ἄλλων ζῴων. Βέβαια, δὲν τὸ ἀρνούμεθα, καὶ τὸ παιδί τοῦ ἀνθρώπου ποὺ γεννᾶται ἔχει σάρκα καὶ κόκκαλα, ἔχει ὑπόστασιν σαρκικὴν ὅπως καὶ τὰ ζῴα. Τὰ ζῴα φροντίζουν καὶ κάνουν τὸ πᾶν γιὰ νὰ τὰ ταΐσουν, γιὰ νὰ τὰ στεγάσουν, γιὰ νὰ φυλάξουν ἀπὸ τοὺς κινδύνους τὰ παιδιά των. Ἔχουμε παραδείγματα πουλιῶν, ὅπως ὁ πελαργός· ἂν πιάση φωτιά ἢ φωλιά του, πέφτει στὴ φωτιά γιὰ νὰ σώση τὰ νεογνά του. Τέτοια ἀφοσίωσι ἔχουν τὰ πουλιὰ καὶ τὰ ζῴα στὰ παιδιά τους. Καὶ ἂν αὐτά, ποὺ στεροῦνται λογικοῦ, ἔχουν τέτοια ἀγάπη στὰ παιδιά τους, πόσο περισσότερη ἀγάπη πρέπει νὰ ἔχουν οἱ ἄνθρωποι, οἱ μητέρες καὶ οἱ πατέρες στὰ παιδιά τους; Καὶ ὅπως ἐκεῖνα φροντίζουν γιὰ τὴν τροφή τους, ἔτσι καὶ ὁ πατέρας καὶ ἡ μητέρα πρέπει νὰ φροντίζουν νὰ ἔχη φαῖ τὸ παιδί, νὰ ἔχη τὸ ροῦχο του, νὰ ἔχη ὅλα ἐκεῖνα ποὺ χρειάζονται γιὰ τὴν σωματικὴ του ζωὴ καὶ ἀνάπτυξι.

Ἀνατροφή τοῦ παιδιοῦ

Ναί, πρέπει νὰ φροντίζουν οἱ γονεῖς γιὰ ὅλα αὐτά. Ἀλλὰ ἐκεῖ θὰ σταματήσομε; Ὁχι. Δὲν ἔχει μόνον φυσικὰς ἀνάγκας τὸ παιδί· ἔχει καὶ πνευματικὰς καὶ ἠθικὰς. Τὸ νὰ γεννήσῃς παιδί δὲν εἶνε καὶ κανένα δύσκολο πρᾶγμα. Γιατὶ καὶ τὰ σκυλιὰ καὶ τὰ γατιὰ καὶ οἱ λύκοι καὶ τὰ λιοντάρια γεννᾶ-

νε. Δὲν τὸ λέω ἐγὼ αὐτό, τὸ λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος· Πότε, λέει, θὰ σὲ ὀνομάσω πατέρα; Ὁχι ἂν γεννήσῃς, ὅπως γεννοῦν τὰ ζῶα, ἀλλ' ἔὰν ἀναθρέψῃς τὸ παιδί σου· θὰ σὲ ὀνομάσω πατέρα, ὅταν κατορθώσῃς μέσ' στὴν ψυχὴ τοῦ παιδιοῦ νὰ φυτέψῃς ὅ,τι ὠραῖον καὶ ὑψηλὸν ὑπάρχει εἰς τὸν κόσμον, καὶ νὰ ξερρίζώσῃς ὅ,τι κακὸ καὶ ἄχρηστο εἶνε. Αὐτὸ εἶνε τὸ μεγάλο καὶ πιὸ δύσκολο, ποὺ προσιδιάζει στὸν ἄνθρωπο.

Θὰ σὲ ὀνομάσω πατέρα, ὅταν πάρῃς τὸ παιδί καὶ τὸ ἀναθρέψῃς, καὶ τὸ ἀναδείξῃς, νὰ τὸ κάνῃς ἄνθρωπο· νὰ τὸ ἀπαλλάξῃς ἀπὸ κακίες καὶ ἐλαττώματα, καὶ στὴ θέσι

τους νὰ φυτεύσῃς τὰς ἀρετάς, γιὰ νὰ γίνῃ μία νέα κτίσις, ἓνας νέος ἄνθρωπος, ὅπως λέγει ὁ ἀπόστολος (βλ. Β' Κορ. 5,17. Γαλ. 6,15. Ἐφ. 2,15· 4,24). Αὐτὴ εἶνε ἡ ἀποστολὴ τῶν γονέων. Ὁχι τὸ γεννᾶν ἀλλὰ τὸ ἀνατρέφειν σὲ κάνει πατέρα. Δὲν θὰ σὲ ὀνομάσω πατέρα, ὅταν ἀπλῶς ζῆς τὸ παιδί σου, ἀλλὰ ὅταν τὸ ἀνατρέφῃς σύμφωνα μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Τί θὰ πῆ αὐτό;

Μὲ ἀπλούστερα λόγια. Τὸ παιδάκι ποὺ βρίσκεται στὴν κούνια, μόλις ἀρχίσῃ νὰ μιλήῃ, ἡ πρώτη λέξις ποὺ πρέπει νὰ μάθῃ δὲν εἶνε «μαμάκα» καὶ «μπαμπάκα»· ἡ πρώτη λέξις εἶνε ὁ Χριστός. Καὶ ὅταν κουνάει τὰ εὐλογημένα χεράκια του, ἀπὸ μικρὸ - μικρὸ νὰ τὸ μάθῃς νὰ λήῃ τὸ «Ἅγιος ὁ Θεός...», τὸ «Κύριε, ἐλέησον», τὸ «Πάτερ ἡμῶν...», τὶς προσευχὰς τῆς Ἐκκλησίας. Καὶ ὅταν μεγαλώσῃ καὶ πάῃ στὸ σχολεῖο, νὰ τοῦ ἀγοράσῃς μιὰ Καινὴ Διαθήκη καὶ νὰ διαβάζῃ μέρα - νύχτα τὸ Εὐαγγέλιο. Καὶ ὅταν νυχτώνῃ, κάτω ἀπὸ τὰ ἄστρα, νὰ πάρῃς μὲ τὴ γυναῖκα σου τὸ παιδάκι σου, νὰ γονατίσῃς καὶ νὰ κάνῃς προσευχὴ μαζί του. Καὶ ὅταν χτυπᾷ ἢ καμπάνα τὴν Κυριακὴν, νὰ πᾶτε οἰκογενειακῶς στὴν ἐκκλησία. Νὰ ἐκκλησιαστῆς μαζί του. Νὰ τὸ ἔχῃς κοντά σου στὴν ἐκκλησία, μὲ σταυρωμένα τὰ χέρια, καὶ νὰ μὴν τὸ ἀφήσῃς νὰ τρέχῃ σὰν σὲ ἀλώνι μέσα στὴν ἐκκλησία. Καὶ ὅταν πλησιάσῃ τὸ Πάσχα καὶ οἱ μεγάλες γιορτές, νὰ τὸ πᾶς στὸν ἐξομολόγο, γιὰ νὰ πῆ τ' ἁμαρτήματά του καὶ νὰ κοινωνήσῃ τῶν ἀχράντων μυστηρίων. Νὰ προσέχῃς τὴ ζωὴ σου καὶ νὰ τοῦ δίνῃς καλὸ παράδειγμα. Καμμιά αἴσχρο ἀλέξι νὰ μὴ βγῆ ἀπὸ τὸ στόμα σου, καμμιά βλασφημία, καμμιά φιλονικία μὲ τὴ γυναῖκα σου. Νὰ εἶνε ἁγιασμένο τὸ σπίτι σου, καὶ νὰ τὸ κάνῃς ἐκκλησία.

Αὐτὰ πρέπει νὰ κάνῃς σὰν πατέρας.

Θεμέλιο τῆς πολιτείας ἢ ἀνατροφή τῶν παιδιῶν

Ἐκ τῆς ἀρχαίας ἐποχῆς, οἱ ἄνθρωποι ἔδιναν μεγάλη σημασία στήν ἀνατροφή τῶν παιδιῶν. Ἰδίως δὲ ἡ Ἑλλάς ἢ πατρίς μας, ἐάν ἐμεγαλοῦργησε καὶ ἐγέν-

νησε μεγάλους ἥρωας καὶ μεγάλους ἄνδρας, τοῦτο τὸ ὀφείλει εἰς τὸ ὅτι ἔδωσε μεγάλη προσοχὴ στήν ἀγωγή, στὴ διαπαιδαγώγησι τῶν παιδιῶν. Τοῦτο τὸ βλέπομε στὸ μαντεῖον τῶν Δελφῶν, πού ἔχανε γράψει μὲ χρυσᾶ γράμματα - τί εἶχανε γράψει; σὲ ἀρχαία γλῶσσα· ὅτι «πολιτείας ἀρχὰ παιδῶν τροφά», ὅτι τὸ θεμέλιον μιᾶς πολιτείας εἶνε ἡ ἀνατροφή τῶν παιδιῶν.

Τοῦτο κατενόησε κ' ἓνας νομοθέτης δικός μας, ὁ Λυκοῦργος, πού εὗρηκε μιὰ κοινωνία διαλελυμένη καὶ ἀνέλαβε νὰ τὴν διορθώσῃ. Καὶ ὡς πρῶτο μέτρον ἔλαβε τὴν ἀνόρθωσιν τῆς οἰκογενείας, τὴν ἀνατροφήν τῶν παιδιῶν. Κ' ἐκάλεσε μιὰ μέρα -τὸ ξέρετε ὅλοι-, ἐκάλεσε μιὰ μέρα στήν πλατεία τῆς Σπάρτης ὅλο τὸ λαὸ· καὶ περίμεναν νὰ τοὺς διδάξῃ. Τοὺς δίδαξε. Πῶς τοὺς δίδαξε; Ὅχι μὲ λόγια, ἀλλὰ μ' ἓνα παράδειγμα. Τί ἔκανε; Ἐφερε μαζί του δυὸ σκυλάκια· καὶ μπροστὰ στὰ σκυλάκια ἔβαλε ἓνα πιάτο μὲ φαί πού ἄχνιζε, ὀρεκτικὸ φαγητό· καὶ συγχρόνως τὴν ἴδια στιγμὴ ἄνοιξε ἓνα κλουβί, κὶ ἀπ' τὸ

κλουβί πετάχτηκε ἓνας λαγός. Τί κάνανε τὰ σκυλάκια; Τὸ ἓνα σκυλάκι ἔπεσε μὲ τὰ μούτρα στὸ φαγητό καὶ ἔτρωγε - λαίμαργο. Τὸ ἄλλο σκυλάκι δὲν ἔδωσε καμμία σημασία στὸ φαγητό, ἀλλὰ ἄρχισε νὰ τρέχῃ -κι ἀκόμα τρέχει- γιὰ νὰ πιάσῃ τὸ λαγόν. Περιέργο θέαμα. Λέγει εἰς τὸν κόσμον ὁ Λυκοῦργος: Τὰ βλέπετε τὰ δυὸ σκυλάκια; Μιὰ μάνα τὰ γέννησε, ἢ ἴδια μάνα. Τὸ ἓνα ὅμως ἀπὸ μικρὸ πῆγε στὸ χασάπικο, στὸν κρεοπώλη, κ' ἔτρωγε κόκκαλα καὶ κρέατα· κ' ἔγινε λαίμαργο. Τὸ ἄλλο σκυλάκι τὸ πῆρε ὁ κυνηγὸς καὶ τὸ πῆγε στὰ βουνὰ καὶ στὰ λαγκάδια, καὶ τὸ ἔμαθε νὰ κυνηγᾷ. Ἡ ἴδια μάνα τὰ γέννησε· ἀλλ' ἄλλη ἀνατροφή πῆρε τὸ ἓνα, κὶ ἄλλη ἀνατροφή πῆρε τὸ ἄλλο. Ἐκ τούτου νὰ καταλάβετε, ὅτι τὰ παιδιὰ ἐδῶ τῆς Σπάρτης, ἐάν πάρουν καλὴ ἀνατροφή, θὰ γίνουν σπουδαῖοι πολῖται καὶ θὰ δοξάσουν τὴν πολιτείαν· ἐάν πάρουν κακὴ ἀνατροφή, θὰ γίνουν παιδιὰ ἄχρηστα κ' ἐπικίνδυνα γιὰ τὴν πολιτείαν... Τὸν ἄκουσαν τὸ Λυκοῦργο· κὶ ἀνέθρεψαν τὰ παιδιὰ τους μὲ σκληραγωγίαν μεγάλη. Καὶ κατόπιν ἀπὸ ἐκεῖ, ἀπὸ τὴν ἀγωγή, ἀπὸ τὰ μέτρα αὐτά, τὰ παιδιὰ αὐτὰ γινήκανε ἥρωες τῶν Θερμοπυλῶν, πού εἶπαν τὸ «Μολὼν λαβέ». Μεγάλῃ σημασίαν λοιπὸν ἔχει ἡ ἀνατροφή τῶν παιδιῶν.

Προτεραιότητες τῶν σημερινῶν γονέων

Πολὺ μεγαλύτερα σημασία στὴν ἀνατροφή τῶν παιδιῶν ἔδωκε ὁ Χριστός, ποὺ ἐδίδαξε ὅτι ἔχουν ὑποχρέωσι οἱ γονεῖς νὰ κοιτάζουν τὰ παιδιὰ τους.

Καὶ ἐρωτᾶται σήμερα· δεικνύουν οἱ γονεῖς ἐνδιαφέρον γιὰ τὰ παιδιὰ τους; **Δεικνύουν, καὶ δὲν δεικνύουν.**

—Μὰ περίεργα πράγματα. Πῶς λές, ὅτι δεικνύουν, καὶ δὲν δεικνύουν;

Δεικνύουν ἐνδιαφέρον **γιὰ τὸ τομαράκι**, γιὰ τὸ κορμὶ τῶν παιδιῶν· νὰ φᾶνε καλὰ τὰ παιδιὰ. Ἐκεῖ ποὺ ἄλλοτε, στὰ πτωχὰ μας σπίτια, ἡ μάνα ἔπαιρνε τὸ ψωμάκι τὸ κριθαρένιο ἢ ἀπὸ καλαμπόκι —οἱ παλιῆς οἱ μάνες— καὶ ἔτρεμαν τὰ χέρια της, καὶ τὸ μοίραζε σὰν ἀντίδωρο, κ' ἐκείνο τὸ ψωμάκι, τὸ εὐλογημένο, γινότανε βούτυρο καὶ κρέας, καὶ τὰ παιδιὰ ἦτανε ῥοδοκόκκινα καὶ ξυπόλητα τρέχανε στοὺς δρόμους ζωηρὰ - ζωηρὰ, τώρα τὸ παιδί νὰ φάη καλὰ, καὶ Τετάρτη, καὶ Παρασκευὴ, καὶ Μεγάλη Παρασκευὴ ἀκόμα! νὰ φάη, νὰ μὴν τοῦ λείψη τίποτα· νὰ φάη τὸ φαγητὸ δύο καὶ τριῶν παιδιῶν. Νὰ ντυθῆ καλὰ τὸ παιδί, νὰ παπουτσωθῆ καλὰ τὸ παιδί, νὰ ἔχη καλὸ στρῶμα, καλὸ κρεβάτι, νὰ ἔχη ῥαδιόφωνο, τηλεόρασι· νὰ ἔχη ὅλα τὰ μέσα, ὅλα τὰ κομφὸρ μιᾶς νέας ζωῆς. Καλομαθημένα παιδιὰ ὅλα αὐτὰ· ἢ καλύτερον, **κακομαθημένα παιδιὰ.**

Καὶ ἔτσι μόνο γιὰ τὸ σῶμα ἐνδιαφέρονται. Αὐτοὶ οἱ γονεῖς μοιάζουν μὲ τὴ μαίμου. Ἡ μαίμου ἀγαπάει τὰ παιδιὰ της, ἀλλὰ ἔχει μιὰ ἀγάπη παράλογο· τ' ἀγκαλιάζει, τὰ σφίγγει, κι ἀπὸ τὸ πολὺ ἀγκάλιασμα τὰ πνίγει! Ἔτσι εἶνε καὶ μερικοὶ γονεῖς· ἀπὸ μιὰ ὑπερβολικὴ ἀγάπη, ποὺ δὲν γνωρίζει καμμιά τιμωρία καὶ καμμιά ἐπίπληξι, τὰ παιδιὰ παίρνουν μιὰ κακὴ κατεύθυνσιν· καὶ μετὰ τὰ παιδιὰ πλέον εἶνε ἄχρηστα κ' ἐπικίνδυνα γιὰ τὸ σπίτι, γιὰ τὴν κοινωνία μέσα...

Κινδυνεύουν τὰ παιδιὰ

Ποτέ ἄλλοτε, **μὰ ποτέ ἄλλοτε τὰ παιδιὰ σας δὲν κινδυνεύανε, ὅπως σήμερα.**

Ἡμεῖς; Λέμε ὅτι πιστεύομε στὸ Θεό, κ' ἔχομε τὴν πιὸ ἀνήθικο κοινωνία. Καὶ τὰ παιδιὰ, μέσ' στὴν κοινωνία αὐτὴ, κινδυνεύουνε.

● Κινδυνεύουνε ἀπὸ **τὰ ἔντυπα**, ἀπὸ τὰ διάφορα βιβλία ποὺ κυκλοφοροῦνε, ἀπὸ τὰ κάρτ - ποστὰλ τὰ ἀνή-

θικα, ποὺ 'νε μέσα εἰς τὶς σάκκες τῶν παιδιῶν.

● Κινδυνεύουν τὰ παιδιὰ ἀπὸ **τὸ θέατρο καὶ τὸν κινηματογράφο**, ποὺ παρουσιάζει τὰ αἰσχροτέρα πράγματα.

● Κινδυνεύουν - ἀπὸ ποῦ; Τώρα τελευταίως μπῆκε καὶ αὐτό. Τώρα ποὺ ἐνωθήκαμε μὲ **τὴν Ε.Ο.Κ!**; γράψε «ἀλλοίμονο». Θὰ μᾶς ἔρθουν καὶ Γάλλοι καὶ Γερμανοὶ καὶ Δανέζοι καὶ Σουηδοὶ καὶ ὅλα τὰ κράτη αὐτὰ, νὰ μᾶς διδάξουνε τὴν ἀνηθικότητα καὶ τὴ φαυλότητα.

● Καὶ τώρα μπαίνουν —κάτω στὴν Ἀθήνα καὶ στὸν Πειραιᾶ, καὶ μέχρι τὶς μικρότερες πόλεις—, ἔχουν διαδοθῆ **τὰ ναρκωτικά**· κινδυνεύουν ἀπ' τὰ ναρκωτικά. Πῆρε τὸ παιδί ναρκωτικό; δαιμονισμένο εἶνε, χειρότερο ἀπὸ δαιμονι-

σμένο. Ἀλλοιοῦται καὶ σωματικῶς καὶ ψυχικῶς, κ' εἶνε ἓνα κουρέλι σωματικὸ –καὶ τὸ βλέπεις τὸ παιδί σου καὶ κλαῖς κι ἀναστενάζεις– ἀπὸ τὰ ναρκωτικά, ἀπὸ τὸ χασις, ἀπὸ τὴ μαριχουάνα.

Ἄλλα θὰ πῆς: Τώρα ἐγὼ –δόξα τῷ Θεῷ!– τὸ παιδάκι μου τὸ φυλάω· εἶνε μακριὰ ἀπὸ αὐτά...

Λάθος κάνεις. **Παίρνει χασις τὸ παιδί σου!** Κάθε μέρα παίρνει χασις· ἀπὸ τὴς ἑννιά ἢ ὥρα - ἀπὸ τὴς ὀκτῶ ἢ ὥρα μέχρι τὴς δώδεκα παίρνει χασις. –Μὰ ποῦ παίρνει χασις; Μέσ' στὸ σπίτι σου! Χασις, πνευματικὸ χασις, εἶνε αὐτὸ ποὺ μεταδίδει ἢ τηλεόρασις τῆς Ἑλλάδος! στὸ παιδάκι, τὸ ἀθῶο παιδάκι. Γιατὶ δὲν εἶνε μόνο τὸ κορμί ποὺ παίρνει χασις, εἶνε καὶ τὸ πνεῦμα, εἶνε τὰ πνευματικὰ χασις· καὶ ἀκούει καὶ βλέπει πράγματα, τὰ ὁποῖα εἶνε τόσο ἐπιβλαβῆ καὶ καταστρεπτικά. Καὶ ἔτσι μ' αὐτὸ τὸ χασις ποτίζονται ἑκατομμύρια παιδιῶν στὴν πατρίδα μας. Καὶ δυστυχῶς κανεῖς δὲ διαμαρτύρεται, καὶ κανεῖς δὲν κλείνει τὴν τηλεόρασι. Φοβερὸ πρᾶγμα εἶνε. Καὶ τὰ παιδιὰ πλέον δὲν εἶνε παιδιὰ τῆς οἰκογενείας, δὲν εἶνε παιδιὰ τοῦ σχολείου, δὲν εἶνε παιδιὰ τῶν δασκάλων· εἶνε **παιδιὰ τῆς τηλεοράσεως**. Αὐτὴ εἶνε ἡ μεγάλη μάνα, αὐτὴ εἶνε ὁ μεγάλος δάσκαλος, αὐτὸς εἶν' ὁ μεγάλος παιδαγωγός, ποὺ σκορπάει αὐτὸ τὸ πνευματικὸ χασις μέσ' στὴς καρδιὰς τῶν παιδιῶν.

Ποίος θὰ σώσῃ τὰ παιδιὰ;

Τί πρέπει νὰ κάνετε ἐσεῖς οἱ γονεῖς; Ποίος θὰ σώσῃ τὰ παιδιὰ σας; ποίος; **Ἕνας καὶ μόνον!** Ὅπως ὁ πατέρας τοῦ δαιμονισμένου παιδιοῦ ἔφερε τὸ παιδί του στὸ Χριστό, καὶ μόνον ὁ Χριστὸς ἐθεράπευσε τὸ παιδί του, ἔτσι κ' ἐσεῖς

οἱ γονεῖς, ποὺ ἔχετε παιδιὰ, ὀφείλετε **ἐγκαίρως νὰ τὰ φέρετε κοντὰ στὸ Χριστό**, «*παιδιόθεν*», ἀπὸ μικρᾶς ἡλικίας νὰ τὰ φέρετε.

Ἐσὺ ἢ μάνα, μαζί μὲ τὸ γάλα ποὺ ποτίζεις - ποὺ τρέφεις τὸ παιδί σου, νὰ τὸ ποτίσης μὲ τὸ γάλα τῆς ἁγίας μας θρησκείας. Καὶ ἡ πρώτη λέξις, ποὺ θὰ πῆς στὸ παιδί σου, νὰ εἶνε ἡ λέξις «Θεός». Δυστυχῶς ἔπαυσε πλέον ἡ λέξις «Θεός» νὰ εἶνε ἡ πρώτη λέξις ποὺ ἡ μάνα μαθαίνει τὸ παιδί της.

Κάποτε ποὺ ἴμουν ἱεροκήρυκας περιώδευα σ' ἓνα μέρος. Ἐφθασα ἀπ' ἔξω ἀπὸ ἓνα χωριό. Καθὼς περπατοῦσα κάτω ἀπὸ ἓνα ὑψηλὸ τοῖχο, ἀκούω μιὰ βλαστή-

μια! Πρώτη φορά στη ζωή μου άκουσα τέτοια βλαστήμια. "Έφριξα. "Ήθελα να μάθω ποιός τήν είπε, ποιός είπε τή λέξι τή βλαστήμια αυτή. Σταματάω, ψάχνω· άπάνω άπό τόν ύψηλό τοίχο τί ήτανε; Ένας πατέρας, που κρατούσε στην άγκαλιά του ένα μικρό χαριτωμένο άγοράκι και τó μάθαινε να βλαστημάη!... Άπό τήν κούνια μαθαίνουν να βλαστημάνε τó Θεό. Τρομερό πρᾶγμα. Κι όταν έμάλωσα τόν πατέρα, αυτός ηύθαδίασε και άρχισε να λήη τις θεωρίες του· ότι θέλω τó παιδάκι μου να τó κάνω άπό τώρα άθεο, να μην πιστεύη τὰ παραμύθια τών παπαδών και τών δεσποτάδων... Φοβερό πρᾶγμα, άπαίσιον πρᾶγμα. Τί φοβερό, τὰ άθῶα παιδάκια ν' άκούνε βλαστήμια άπό τή μικρά τους ήλικία. Τί κακούργημα είνε! «*Παιδοκτόνον*» όνομάζει ό Χρυσόστομος τόν πατέρα αυτόν που δίνει κακό παράδειγμα στα παιδιά του. Τόν όνομάζει «*παιδοκτόνον*», ότι σκοτώνει τó παιδί, σκοτώνει ό,τι ώραιον και ύψηλόν ύπάρχει μέσα εις τήν ψυχήν του παιδιοϋ.

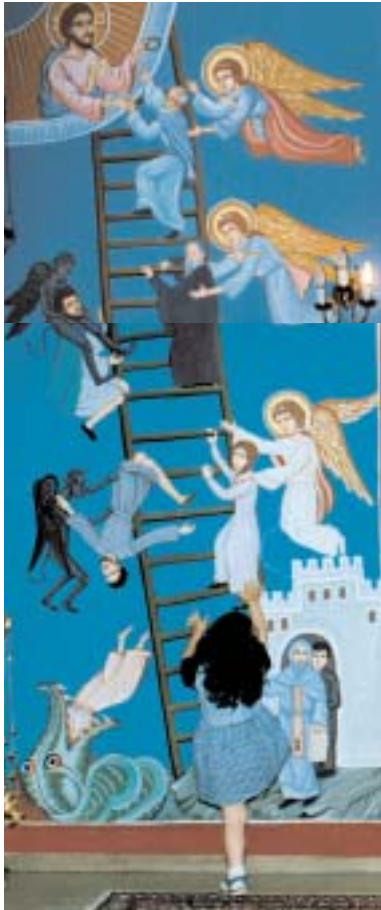
Μάνα! Πᾶρε τó παιδάκι σου και γονάτισέ το μπροστά στην εικόνα τής Παναγίας. Και πάρε τó χεράκι του, τó άθῶο χεράκι του, τó άγγελικό χεράκι του, και μάθε το να κάνει τó σταυρό του Κυρίου. Μάνα· έτσι θα μείνης άλησμόνητος. Τó παιδί μπορεί να πάη στα καλύτερα πανεπιστήμια τής Εύρώπης και Άμερικῆς, θα ξεχάση πολλά πράγματα· έσένα δέ θα σε ξεχάση ποτέ. Θα θυμάται. Και άπιστος ακόμα να γίνη, και άθεος να γίνη, θα θυμάται τήν άγίαν αυτήν ώρα που τó έπαιρνε ή μάνα του και τó έβανε μπροστά στην εικόνα τής Παναγίας και προσήυχετο. Μάλιστα. Όσο άξίζει μιὰ μάνα, δέν άξίζουν εκατό δασκάλοι κ' εκατό καθηγη-

ταί. Δώστε μου, δώστε μου μανάδες όπως οί μανάδες τών αρχαίων προγόνων μας, κ' ή Έλλάς θ' άλλάξη. Η άλλαγή δέ θα έρθη με τόν άλφα ή τó βήτα τρόπο· ή άλλαγή θα έρθη με τήν άνατροφή τών παιδιών μας, με τή χριστιανική άνατροφή.

Συ **ό πατέρας**, μη δαπανᾶς όλο τó χρόνο σου στο κάφενείο. Πήγαινε στο σπίτι, πᾶρε τó παιδί σου. Όμίλησε με άγάπη και στοργή· **δείξ' του τόν καλό τó δρόμο**. Πᾶρε τó Εύαγγέλιο, διάβασε μαζί τó Εύαγγέλιο, να έντυπωθῆ. Κτυπάει Κυριακή ή καμπάνα; Μην πᾶς μόνος σου στην έκκλησία· πάρε τó παιδί σου, πάρε τήν οικογένειά σου, **να έκκλησιαστῆς οικογενειακῶς**. Και στο παιδί μέσα, θα μείνη ζωηρά ή εικόνα του πατέρα, ό όποίος έκκλησιάζεται και πιστεύει στο Θεό.

Έτσι πρέπει να κάνωμε σαν Χριστιανοί. Και να δώσωμε τεράστια σημασία στην άγωγή του παιδιοϋ· που έχομεν όλοι ευθύνη, και οί διδάσκαλοι, και οί καθηγηταί, και οί ιερείς του Ύψιστου. Και πρò παντός έχει ευθύνη τó κράτος· διότι τώρα τó κράτος προσπαθει άλλη μόρφωση να δώση στα παιδιά. Και γι' αυτό σᾶς είπα, ότι τὰ παιδιά σας κινδυνεύουν. Κινδυνεύουν, και πρέπει να προσέξωμε όλοι άνεξαιρέτως· Έκκλησία, όλοι μας, να δημιουργήσωμε ένα νέον κλίμα, να γίνη μιὰ νέα κατάσταση πραγμάτων και προσώπων, μέσα εις τήν όποιαν να μπορέσουν τὰ παιδιά **ν' αναπνεύσουν όξυγόνον!** Και τó όξυγόνον, τó όποίον πρέπει ν' αναπνεύσουν τὰ παιδιά, είνε **ή άγία μας θρησκεία**. Κι όπως χωρίς όξυγόνον πεθαίνει ό άνθρωπος, έτσι και χωρίς τó όξυγόνον που λέγεται «ή άγία μας θρησκεία»· πεθαίνει πνευματικῶς. «*Παιδιόθεν*» λοιπόν, «*παιδιόθεν*».

Ἄξια τῆς χριστιανικῆς ἀγωγῆς

Σήμερα, δὲν ὑπάρχει χριστιανικὴ ἀγωγή στὰ σπίτια. Καὶ ὁποῖα εἶνε ἡ χριστιανικὴ ἀγωγή θὰ τὸ ποῦμε ἄλλοτε.

Τώρα θὰ σᾶς πῶ, πόσο μεγάλη ἀξία ἔχει ἡ χριστιανικὴ ἀγωγή μέσα στὸ σπίτι.

Ἕνα παράδειγμα.

Ἀπὸ ἓνα μικρὸ πτωχὸ χωριὸ φύγανε δύο μικρά, πτωχά, ξυπόλητα παιδιὰ ἀπὸ τὸ σπίτι, 12 - 13 χρονῶν. Φύγανε ἀπὸ τὸ χωριὸ αὐτὰ τὰ δυὸ παιδιὰ, ποὺ εἶχαν κάποια συγγένεια μεταξύ τους, καὶ πήγανε σὲ πολλὰ μέρη. Καὶ κλῶτσο, κλῶτσο, κλῶτσο ἔφτασαν στὸ Λονδίνο. Δουλέψανε σὲ ρεστοράν. Ἦταν ἐργατικὰ καὶ δουλέψανε σκληρά. Καὶ ξαφνικὰ τὰ φτωχὰ αὐτὰ παιδιὰ ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Εὐρυτανίας, νάτο, ἀνοίξανε καταστήματα μέσα στὸ Λονδίνο. Λίρα μὲ τὴν

οὐρά. Ἀλλὰ ἡ ζωὴ ρόδα εἶνε. Ἔρχεται οἰκονομικὴ κρίσις· καὶ αὐτοὶ ποὺ κοιμηθῆκανε ἑκατομμυριοῦχοι, τὴν ἄλλη μέρα ξυπνήσανε πάμπτωχοι καὶ οἱ δυό. Ξυπόλητοι, ἐλεεινοὶ καὶ τρισάθλιοι.

Πῶς ἀντιμετώπισαν τὴν κατάστασι; Ὁ ἓνας ἀπὸ τὰ παιδιὰ αὐτὰ πάει σ' ἓνα γεφύρι τοῦ ποταμοῦ Τάμεσι καὶ πέφτει, μπλούμ, καὶ αὐτοκτονεῖ.

Δὲν ἔχω λεφτά, δὲν ἔχω περιουσία, δὲν ἔχω τίποτε, εἶπε· τί τὴ θέλω τὴ ζωὴ; Μπλούμ, καὶ αὐτοκτόνησε.

Τὸ ἄλλο παιδί γονάτισε μπροστὰ στὴν εἰκόνα, ἔκανε τὸ σταυρὸ του καὶ εἶπε· Θεέ μου, Παναγιά μου, βοήθησέ με...

Καὶ ἄρχισε πάλι ἀπὸ γκαρσόνι. Δούλεψε δούλεψε, καὶ στὰ 50 του χρόνια, νάτος, ἀνοίξε πάλι κατάστημα. Πάει τότε κάποιος δημοσιογράφος καὶ τοῦ λέει·

—Ἦσασταν δυὸ ἀπὸ τὰ μέρη αὐτὰ καὶ τὰ χάσατε ὅλα, καταστήματα, διαμερίσματα, λίρες· ὁ ἓνας πῆγε καὶ αὐτοκτόνησε στὸν Τάμεσι, ἐσὺ πῶς ἔμεινες καὶ ξαναδημιουργήθηκες;

—Ἐγώ, λέει, τὸ χρωστῶ στὴ μάνα μου.

—Πῶς τὸ χρωστᾶς στὴ μάνα σου; ἡ μάνα σου εἶνε μακριά.

—Προτοῦ νὰ φύγω ἀπὸ τὸ χωριό, μὲ πῆρε ἡ μάνα μου καὶ μὲ πῆγε μπροστὰ στὸ εἰκόνισμα, γονάτισα καὶ μοῦ εἶπε· «Παιδί μου, πολλὰ βάσανα θὰ τραβήξης στὸν κόσμο, πολλὰ θὰ ὑποφέρης, ἀλλὰ ὅσα καὶ ἂν εἶνε τὰ βάσανά σου, ποτὲ ποτὲ νὰ μὴν ἀπελπιστῆς. Ἐκεῖ ψηλὰ εἶνε ὁ Θεός». Θυμήθηκα τὰ λόγια τῆς μάνας μου.

Καταλαβαίνετε; Πιό σπουδαῖο εἶνε αὐτὸ ἀπὸ τὰ ἀγγλικά σας, τὰ γαλλικά σας, καὶ ἀπὸ τὰ διαμερίσματα, καὶ ἀπὸ τὸ ἓνα καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο. Ὅλα χάνονται. Φυτεύσατε, φυτεύσατε μέσ' στὶς καρδιὲς τῶν παιδιῶν σας τὴν πίστι στὸ Θεό.

Τὰ παιδιὰ σας θὰ περάσουν πολλὰ βάσανα. Ἄλλα μὲν θ' αὐτοκτονήσουν — ἀράδα θ' αὐτοκτονοῦνε· ἀλλὰ ὅσα παιδιὰ πιστεύουν στὸ Θεὸ δὲν θ' αὐτοκτονήσουν. Γιατὶ καὶ ἂν δὲν μείνη τίποτε μέσα στὸν κόσμο, θὰ μείνη ὁ Θεὸς ψηλά. Στὸ Θεὸ πιστεύσατε. Αὐτὸν νὰ ἔχετε μέσα στὴν ψυχὴ τῶν παιδιῶν σας, γιὰ νὰ προσφέρετε τὴ μεγαλύτερη ὑπηρεσία στὰ παιδιὰ σας. Καὶ ὅταν πεθάνετε, θὰ ἔρθουν στὰ

μνήματα καὶ θὰ ποῦν· Εὐλογημένοι νά'στε! Δὲ μᾶς ἀφήσατε λεφτὰ καὶ διαμερίσματα, μᾶς ἀφήσατε ὅμως μεγάλα πράγματα, μᾶς ἀφήσατε τὴν πίστι στὸ Θεό.

Αὐτὰ ποὺ σᾶς λέω, θὰ τὰ γράψω σὲ βιβλίο, ἀλλὰ ἐσεῖς νὰ τὰ ἐφαρμόζετε ὡς λόγια Θεοῦ· καὶ τὰ λόγια αὐτὰ νὰ τὰ λέτε παντοῦ.

Χριστιανοὶ γονεῖς

Ὡ Θεέ μου, μοῦ ῥχεται νὰ κλάψω. Δώστε μου μάνα σὰν τὴν Παναγιά, δώστε μου καλοὺς πατεράδες! Ποῦ νὰ τοὺς ζητήσω; στὰ χωριά, στὰ βουνά, στὰ λαγκάδια, στὶς μεγάλες πολιτείες; Ποῦ;

Δώστε μου Χριστιανοὺς γονεῖς. Δώστε μου γονεῖς ποὺ νὰ ἀκοῦνε τὴ φωνὴ τοῦ Χριστοῦ ποὺ λέει· Φέρτε τὰ παιδιά σας σ' Ἐμένα, στὸ μεγάλο Παιδαγωγὸ καὶ Διδάσκαλο τῆς ἀνθρωπότητος –γονεῖς ποὺ νὰ ἀκοῦνε τὸν ἀπόστολο Παῦλο, ποὺ λέει (β.λ. Ἐφεσ. 6,4)· *Ἀνατρέφετε τὰ παιδιά ὑμῶν ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου*· γονεῖς ποὺ νὰ χρησιμοποιοῦν ὅλα τὰ χριστιανικὰ μέσα, γιὰ νὰ διαπαιδαγωγῆσουν τὰ παιδιά τους, γονεῖς ποὺ διδάσκουν τὰ παιδιά τους μὲ λόγια καὶ μὲ ἔργα καὶ δίνουν τὸ καλὸ παράδειγμα.

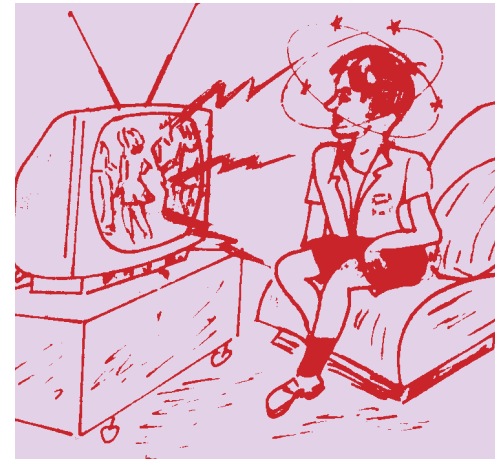
Ἄς φροντίσωμε λοιπὸν ὅλοι μας, νὰ προσέξωμε τὰ παιδιά. Κι ἂν τὰ προσέξωμε τὰ παιδιά καὶ δώσωμε σ' αὐτὰ ἀνατροφή ὅπως θέλει ὁ Θεός, ὅπως θέλει τὸ Εὐαγγέλιο, μέσα ἀπὸ τὰ παιδιά αὐτὰ **θὰ βγῆ μὲν νέα γενεά**, ἢ ὅποιοι, ἔξω ἀπὸ διδασκαλίας ἀθέων καὶ ἀπίστων, ἔξω ἀπὸ κακὰ παραδείγματα, ἢ νέα αὐτὴ γενεὰ **θὰ δοξάσῃ τὸν τόπο μας** καὶ θὰ γράψῃ νέας σελίδας δόξης καὶ μεγαλείου εἰς τὴν πατρίδα μας.

Τὸ πᾶν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἀνατροφή τῶν παιδιῶν.

Εἶθε ὁ Θεὸς νὰ φωτίσῃ μικροὺς καὶ μεγάλους, ὥστε νὰ δώσωμε σημασίαν εἰς τὴν ἀνατροφήν τῶν παιδιῶν.

Τώρα ἕνα πρᾶγμα θέλω νὰ τονίσω στοὺς γονεῖς καὶ σ' ὅλους ποὺ εἶνε ἐδῶ· τὴν μεγάλη ἀξία ποὺ ἔχει ἡ χριστιανικὴ ἀγωγή.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς κακῆς ἀνατροφῆς

Καὶ τώρα γεννᾶται τὸ ἐρώτημα. Ἔτσι ἀνατρέφονται τὰ παιδιά σήμερα; Ἐμένα ρωτᾶτε; Ζῆτε μέσα στὴν κοινωνία, εἴστε οἰκογενειάρχαι, καὶ γνωρίζετε, ὅτι σήμερα δὲν ὑπάρχει αὐτὴ ἡ χριστιανικὴ ἀνατροφή. Πόσα παιδάκια δὲν ξέρουν οὔτε τὸ σταυρὸ τους

νὰ κάνουν. Κανένας πατέρας καὶ καμμιά μάνα δὲν τὰ ἔμαθε νὰ κάνουν προσευχὴ στὸ Θεό. Οἱ γονεῖς δὲν κάνουν προσευχὴ στὸ σπίτι· Εὐαγγέλιο δὲν διαβάζουν· δὲν ἐξομολογοῦνται καὶ δὲν κοινωνοῦν τῶν ἀχράντων μυστηρίων· παράδειγμα δὲν δίνουν στὰ παιδιά.

Καὶ τ' ἀποτελέσματα τὰ βλέπουμε. Τὰ παιδιά ἀγρίεψαν. Βλέπεις τὰ μικρὰ καὶ μουτζώνουν καὶ βλαστημοῦνε καὶ αἰσχρολογοῦνε καὶ αἰσχροπράττουν. Καὶ ἀφοῦ σὺ ὁ πατέρας δὲν τὰ διδάσκεις καὶ δὲν τοὺς δίνεις καλὸ παράδειγμα, τότε θὰ ἔχουν γιὰ δάσκαλο τὸ ραδιόφωνο, τὴν τηλεόρασι καὶ τοὺς ἀθέους καθηγητὰς καὶ δασκάλους. Γι' αὐτὸ τὸ παιδί ἀγρίεψε καὶ τὸ βλέπουμε νὰ κἀνῃ

πράγματα φοβερά. Κάθε μέρα οί έφημερίδες στάζουν αίμα. Βλέπουμε μικρά παιδιά να κάνουν ληστείες, να μπαίνουν στα σπίτια να ληστεύουν γριές, να σκοτώνουν. Βλέπουμε μικρά παιδιά να πράττουν όργια τών όργίων, και να τρέχουν ιλιγγιωδώς μέσα στους δρόμους, και να σκοτώνουν και να σκοτώνονται. Καί ένα παιδί –σημάδι του αιώνας μας είνε– πήρε τήν καραμπίνα καί, με σκάγια που σκοτώνουν τ' άγριογούρουνα, σκότωσε τόν πατέρα του. "Εμ, έτσι είνε· τò παιδί που δέν τò ανατρέφεις με τò Θεό, θα γίνη τò άγριώτερο θηρίο· και θα ύποστης μεγάλης πικρίας.

Και όμως τὰ παιδιά αυτά θα μπορούσαν να είνε τὰ καλύτερα παιδιά του κόσμου. Ναί, τò πιστεύω αυτό που λέω· θα ήταν τὰ καλύτερα παιδιά, αν είχαν καλή ανατροφή. Θα ήταν τὰ καλύτερα παιδιά του κόσμου, εάν εσύ ó πατέρας κ' εσύ ή μητέρα, κοντά στο φαί, κοντά στο ρούχο, κοντά στην άλλη περιποίησι που έχεις στο παιδί σου από μικρό, εφρόντιζες και για τήν ανατροφή του.

Μικροί δαιμονιζόμενοι

“Όλοι πρέπει να προσέξουμε, ιδιαιτέρως να προσέξουν οί γονείς, τούς μικρούς τούς άγγέλους, τὰ παιδιά.

Πήγα σ' ένα χωριό και μου 'λεγε ένας γέρος·

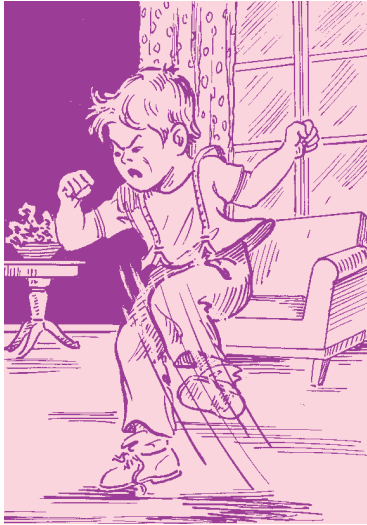
“Αχ, που να τό 'ξερα! 'Ο Πώργος ήταν μικρό παιδάκι χαριτωμένο, σαν άγγελούδι. Τò παίρναμε στα γόνατά μας και τò χαϊδεύαμε. Του δίναμε καραμέλλες και σοκολάττες. Και μετά σκότωσε και έσφαξε από τò χωριό μας 70 ανθρώπους. Που να 'ξερα ότι αυτός ó μικρός ó άγγελος θα γινόταν σατανᾶς!

Πιός φταίει; Φταίνε οί manάδες, γιατί τὰ χαϊδεύουν τὰ παιδιά. Κάνουν άταξίες και δέν τὰ μαλώνουν.

Πότε σπάει ένα τζάμι, πότε βασανίζει τὰ ζῶα, κυνηγάει μιὰ γάτα ή ένα σκύλο, πότε χτυπάει με τὰ λάστιχα ένα πουλί, πότε ξεριζώνει ένα δέντρο, πότε πεισμώνει... Και ή μάνα λέει· Δέν είνε τίποτα ἄσ' το τò παιδί.

Υπάρχουν παιδιά, που είνε **σαν** δαιμονιζόμενα ή εύρίσκονται σε μιὰ κατάσταση **χειρότερη** από τήν κατάσταση που εύρίσκετο ó δαιμονιζόμενος υίός του ανθρώπου που αναφέρει τò Εύαγγέλιο.

Θέλετε να δήτε παιδιά δαιμονιζόμενα; Μέσ' στο σπίτι είνε.

● Τὸ ἓνα παιδι ἔχει τὸ δαιμόνιον **τοῦ πείσματος**. Τὸ βλέπεις, ὅταν τὸ πιάσῃ τὸ δαιμόνιον αὐτό, πέφτει κάτω, χτυπάει τὰ πσινά του κάτω στὸ πάτωμα, χτυπάει τὰ χέρια του. Πεισμώνει, κι ὁ ἀνόητος πατέρας τοῦ κάνει τὸ κέφι του· καὶ τότε ἡσυχάζει ὁ μικρὸς δαιμονιζόμενος· τότε. Μεγάλο κακὸ αὐτό. Ἄσ' τον νὰ χτυπιέται, νὰ ἐκπνεύσῃ τὸ δαιμόνιο, νὰ φύγῃ τὸ δαιμόνιο. Ἔτσι ποὺ κάνεις, τὸν ἐνι-

σχύεις σ' αὐτὴ τὴν κατάστασι. Καὶ ξέρεῖ ὁ μικρὸς, ὁ πονηρὸς ὁ διαβολάκος, ὅτι –Τί θὰ κάνῃ ὁ πατέρας καὶ ἡ μάνα; Θὰ κάνω τὸ πείσμα μου ἐγώ, θὰ πεισμώσω, καὶ θὰ μοῦ κάνῃ ὁ πατέρας τὸ χατίρι μου.

● Τὸ ἓνα παιδι ἔχει δαιμόνιον πείσματος· τὸ ἄλλο ἔχει δαιμόνιον **νὰ τσακώνεται**, νὰ μαλώνῃ, νὰ χτυπᾷ τ' ἀδερφάκια του· νὰ βγαίνῃ ἔξω στὸ δρόμο νὰ παλεύῃ μὲ τοὺς ἄλλους.

● Τὸ ἄλλο παιδι ἔχει τὸ δαιμόνιον **τῆς κλοπῆς**· νὰ κλέβῃ ξένα πράγματα καὶ νὰ τὰ κουβαλῇ ἀπ' τὸ σχολειό· ἀπὸ ὅ,τι βρῇ μπροστά του, νὰ τὰ κλέβῃ. Εἶνε κλεπτομανῆς, ἔχει τὸ δαιμόνιον τῆς κλεπτομανίας.

● Ἄλλο παιδι ἔχει τὸ δαιμόνιον **τῆς λαιμαργίας**. Δὲ χορταίνει· τρώγει συνεχῶς καὶ ἀκαταπαύστως. Κι ὁ πατέρας κ' ἡ μάνα ἐνισχύουν αὐτὸ τὸ κακὸ, τὸ φοβερὸ ἐλάττωμα τῆς λαιμαργίας τῶν παιδιῶν. Ἀκόμα καὶ τὴ Μεγάλη Σαρακοστὴ δὲν τὰ νηστεύουνε, ἀλλὰ τ' ἀφήνουν τὰ παιδιὰ νὰ τρῶνε ὅ,τι θέλουν καὶ ὅσο θέλουν.

● Τὸ ἄλλο παιδι ἔχει τὸ δαιμόνιον **τῆς καταστροφῆς, τοῦ σαδισμοῦ**.

● Ἄλλο παιδι ἔχει τὸ δαιμόνιον **τοῦ ἐγωϊσμοῦ**· δὲ συμβιβάζεται μὲ κανένα. Θέλει νὰ εἶνε πάνω ἀπ' ὅλους. Καὶ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, μιὰ μέρα, θὰ γίνῃ ἓνας ἀσυμβίβαστος ἄνθρωπος κ' ἐγωϊστῆς, ποὺ θὰ θέλῃ τοὺς πάντας νὰ ὑποτάξῃ κάτω ἀπὸ τοὺς πόδας του.

Δαιμόνια πολλὰ εἶνε μέσα στὴν οἰκογένεια. Κι ὅταν μὲν τὰ παιδιὰ εἶνε μικρά, μποροῦνε τὰ δαιμόνια αὐτὰ νὰ νικηθοῦνε· μποροῦνε. Γιατί ὅταν τὸ δέντρο εἶνε μικρὸ, εἶνε δενδρύλλιο μικρὸ, τὸ ξερρίζωνεις μὲ εὐκολία· ἀλλ' ἄμα τὸ δέντρο μεγαλώσῃ καὶ γίνῃ πλατάνι, καὶ ρίψῃ τὶς ρίζες του βαθειὰ μὲς' στὰ χώματα, ἐκατὸ ἄνθρωποι δὲν τὸ ξερρίζωνουνε. Κι ὅταν ἡ φωτιὰ εἶνε στὴν ἀρχή, φωνάζεις τὸν πυροσβέστη καὶ τὴ σβήνει· ἀλλὰ ἄμα ἡ φωτιὰ φουντώσῃ, τότε δὲ μπορεῖς πλέον νὰ τὴ σβήσῃς τὴ φωτιά· μεγάλωσε πιὰ ἡ φωτιά.

Μπορεῖς νὰ τὰ διορθώσῃς

Ἔτσι συμβαίνει καὶ μὲ τὰ παιδιὰ. Τώρα, πού 'νε **στὴν ἀρχή, μπορεῖ κανεὶς νὰ τὰ διορθώσῃ**, μπορεῖ τώρα νὰ τὰ φέρῃ σὲ μιὰ ὀμαλὴ κατάστασι. Ἄμα τ' ἀφήσῃ, τότε θ' ἀγριέψουν αὐτὰ τὰ πράγματα. Κ' ἐκεῖνος ὁ μικρὸς ποὺ ἔκανε κλοπὴ, ἔκλεβε μικροπράγματα, γομμολάστιχες καὶ τετράδια ἀπ' τὸ σχολειό – κακὸ σημάδι, ὅταν μεγαλώσῃ θὰ γίνῃ αὐτὸς διαρρήκτης! Κι αὐτὸς ὁ ἄλλος, ποὺ τὸν βλέπεις καὶ σκοτώνει πουλιὰ καὶ χαίρεται, καὶ βασανίζει γατιὰ καὶ σκυλιά, θὰ γίνῃ μέγας κακοῦργος. Κι ὅπως τώρα βασανίζει τὰ ἀθῶα πτηνὰ καὶ ζῶα, αὔριο θὰ βασανίζει ἀνθρώπους. (Αὐτὰ ποὺ λέω δὲν εἶνε ἔτσι ἀπλᾶ, ἀλλ' ἔχουν μεγάλη βαθύτητα· ἐγὼ σᾶς τὰ λέγω ἀπλᾶ, τὰ ἔχουν παρατηρήσει παιδαγωγοὶ καὶ ψυχολόγοι). Καὶ αὐτὸς ποὺ κλέβει, τώρα αὐγὸ, θὰ

κλέψη βόδι μεθαύριο, καὶ θὰ γίνῃ καὶ κλέφτης καὶ διαρρήκτης μεγάλης ὀλκῆς. Μάλιστα.

Ἔννοια σας, γονεῖς, θὰ εἰσπράξετε μὲ τόκο καὶ ἐπιτόκιο τὴν κακὴ ἀνατροφή τῶν παιδιῶν σας.

Ἐγὼ τοῦλάχιστον εὐγνωμονῶ τὸν πατέρα μου, ποὺ εἶχε μιὰ βέργα καὶ δὲ μὲ λυπότανε ποτέ. Μονάκριβο μ' εἶχε(*), ἄς εἶνε αἰωνία του ἡ μνήμη.

Πᾶνε τώρα αὐτά. Τώρα χάδια, χάδια, χάδια καὶ πᾶνε τὰ παιδιά. *«Γενεὰ πονηρὰ καὶ διεστραμμένη».*

Τρέμω μπροστὰ στὴ νέα γενεὰ

Σᾶς ἀνέφερα παλαιότερα ἓνα παράδειγμα. Κάποιος ἔγινε διαρρήκτης, εἶχε κάνει καὶ φόνο, καὶ ἐπὶ τέλος τὸν πιάσανε. Τὸν πῆγαν στὸ δικαστήριο καὶ τὸν καταδίκασαν εἰς θάνατον. Τὸν πῆραν οἱ στρατιῶται τὸν βγάλανε ἔξω ἀπὸ τὴν πόλι, γιὰ νὰ τὸν ἐκτελέσουν. Τὴν ὥρα ποὺ τὸ ἀπόσπασμα ἦταν ἕτοιμο νὰ ρίψῃ τὰς τελευταίας βολάς, νὰ καὶ ἔρχεται ἀλλόφρων ἡ μάνα του.

—Παιδί μου! φώναξε.

—Ὅχι, ἀπήντησε ὁ γυιός, δὲν εἶσαι μάνα μου. Ἐσὺ φταῖς γιὰ τὴν κατάντια μου. Θυμᾶσαι τί μοῦ ἔκανες ὅταν ἤμουν μικρὸ παιδί καὶ ἔκλεψα αὐγὰ ἀπὸ τὴ γειτονιὰ καὶ σ' τὰ ἔφερα; Δὲν μοῦ ἔσπασες τὰ χέρια στὸ ξύλο, τὰ δέχτηκες τ' αὐγά. Ἔ, σιγὰ-σιγὰ ἔγινε διαρρήκτης καὶ ἀπατεώνας. Ἄν μ' ἔδερνες, μάνα, δὲν θὰ ἔφταναν σήμερα στὸ ἐκτελεστικὸ ἀπόσπασμα.

Ἄποιος κλέψη αὐγὸ, θὰ κλέψη καὶ βόδι.

Μὴ λὲς λοιπόν, «μικρὲς ἀταξίες». Νὰ παρακολουθᾶς τὸ παιδί σου, νὰ τὸ συμβουλεύῃς καὶ νὰ τὸ ἐπιπλήττῃς.

(*) Μοναδικὸ ἀγὸρι στὰ τέσσερα ἀδέλφια.

Θέ'τε ἄλλο παράδειγμα τρομακτικὸ, ποὺ συνεκίνησε ὀλόκληρη τὴν Ἀθήνα; Θὰ τὸ διαβάσατε.

Τὴ νύχτα —ὦ ἡ νύκτα, ἡ ὥρα τοῦ σκοτους καὶ τῆς ἀπελπισίας!— ἓνας ἀλήτης τὰ μεσάνυχτα ἐγύριζε, ἐπάνω στὸν Ὑμηττό. Σ' ἓνα σπίτι ὁ νοικοκύρης, πῆγε στὸ φουῦρνο τὴ νύχτα καὶ ξέχασε τὸ κλειδί του ἐπάνω στὴν πόρτα. Μπήκε αὐτὸς ὁ ἀλήτης καὶ κακοῦργος μέσα στὸ σπίτι, εἶδε μάνα καὶ κόρη νὰ κοιμῶνται, καὶ πάνω στὴν τρέλλα του, πάνω στὴν κακουργία του, ἐπάνω στὸ φοβερὸ πάθος ποὺ εἶχε, πῆρε ἓνα σφυρί καὶ σκότωσε καὶ τὴς δυὸ καὶ τὴς ἔρριξε μέσα σὲ μιὰ μπανιέρα. Ὅταν ξημέρωσε ἔγινε ἄφαντος. Ἄλλα ἔχομε καλὴ ἀστυνομία· μέσα σὲ εικοσιτέσσερις ὥρες τὸν βρῆκε νὰ γλεντοκοπᾶ στὴν Καρδίτσα. Τὸν πιάσανε, καὶ τὸν ὠδήγησαν στὴ φυλακὴ. Ἐκεῖ ἦταν ἓνας δημοσιογράφος. Ξέρετε τί τοῦ εἶπε; Φοβερὰ λόγια τοῦ εἶπε·

—Κατήντησα παλιοτόμαρο, κατήντησα ἐλεεινὸς ἀλήτης· καὶ φταίει ἡ μάνα μου. Εἶχε ἔρωτες μὲ ἄλλον ἄντρα καὶ μ' ἄφηνε ἔμένα. Γύριζα στὸ σπίτι, στὶς μίαι καὶ στὶς δύο τὰ μεσάνυχτα, καὶ ποτὲ δὲν μοῦ εἶπε, Ποῦ ἦσουν, ποῦ γύριζες; Μὲ ἄφηνε ν' ἀλητεύω ἀσύδοτο. Ποτέ δὲ μὲ μάλωσε, μπάτσο δὲν μοῦ ἔδωσε ποτέ· Ἐκανα κλοπὲς μικρὲς, δὲ μὲ τιμώρησε ποτέ· καὶ ἀπὸ 'κεῖ κατήντησα νὰ γίνω διαρρήκτης καὶ φονιάς.

Μανάδες, λέει, τὸ πάθημά μου νὰ σᾶς γίνῃ μάθημα. Μὴ χαϊδεύετε τὰ παιδιά σας· θὰ γίνουν ἀλητες, θὰ γίνουν τίγρεις, θὰ γίνουν θηρία...

Τρέμω μπροστὰ στὴ νέα γενεὰ ποὺ διαμορφώνεται.

Σπίτι ὅπου δὲν ὑπάρχει ραβδί καὶ ἐπίπληξι, θὰ τρέμουν οἱ γονεῖς.

Ἄλλα ἀπ' αὐτὰ τὰ παιδιά τὰ κακομαθημένα θ' αὐτοκτονήσουν, γιὰτὶ δὲν θὰ ἔχουν πάντα περιβάλλον τρυφηλόν, ἄλλα θὰ πέσουν σὲ ἐγκλήματα, ἄλλα θὰ γίνουν

τεντυμπόηδες, ἄλλα θὰ γίνουν καθάρματα· καὶ οὐαὶ τῇ Ἑλλάδι, οὐαὶ τῷ κόσμῳ.

Ἄπὸ τὰ μικρά, ἀπ' αὐτὰ ποὺ κάνει ὁ Γιώργος, ἡ Ἐλενίτσα, ἡ Μαρία, αὐτὰ ὅλα τὰ μικρὰ καὶ ἀσήμαντα ἐλαττώματα, αὐτὰ ὅλα θὰ μαζευτοῦν σιγὰ-σιγὰ-σιγὰ καὶ θὰ γίνουν μεγάλα ἐγκλήματα. Γι' αὐτὸ ἂς προσέχουμε τὰ παιδιὰ μας...

Γιὰ νὰ μὴ γίνουμε Σικάγο

Λένε κάτω στὴν Ἀθήνα·

—«Τὰ παιδιὰ μὴν τὰ κατηγορεῖτε».

—«Τὰ παιδιὰ εἶνε ἀγγελούδια», λέει ἡ μάνα, ποὺ τὰ χαϊδεύει.

—«Ἐχομε τὰ καλύτερα παιδιὰ», λένε ἄλλοι, ποὺ

κολακεύουν τὴ νεότητα.

Καὶ ἄλλοι πάλι, γιὰ νὰ δικαιολογήσουν τὰ παιδιὰ καὶ τοὺς νέους ποὺ παραστρατοῦν, λένε·

—«Ἐ, καλὰ, δὲν εἶνε τὰ παιδιὰ σήμερα ὅπως τὰ παλαιότερα παιδιὰ· ἀλλὰ ἂν πᾶς ἔξω καὶ τὰ συγκρίνης μὲ ἄλλα παιδιὰ τῆς Εὐρώπης, εἶνε καλύτερα τὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος. Ἄν πᾶς στὸ Σικάγο καὶ στὴ Νέα ὸρκη, ἀπὸ τὶς 8 ἢ ὡρα κλείνονται οἱ γυναῖκες στὰ σπίτια των. Δὲν τολμᾶνε νὰ βγοῦνε ἔξω».

Τὸ ξέρω ὅτι δὲν φτάσαμε σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο· ἀλλ' ἔὰν δὲν λάβωμε μέτρα, θὰ γίνωμε χειρότεροι ἀπὸ ὅ,τι εἶνε στὸ Σικάγο, στὴ Νέα ὸρκη καὶ στὴ Δανία καὶ στὴ Σουηδία καὶ στὸ Λονδίνο. Γι' αὐτὸ φωνάζομε καὶ λέμε, ὅτι πρέ-

πει νὰ πάρωμε μέτρα, γιὰ νὰ μὴ καταντήσωμε καὶ ἡμεῖς σὰν τὶς μεγάλες διεφθαρμένες πολιτεῖες τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς.

Ἐπάρχουν σήμερα χριστιανικὲς οἰκογένειες;

Αὐτὰ τὰ ὀλίγα ἔχω νὰ πῶ, ἀγαπητοὶ μου Χριστιανοί, σ' ἐσᾶς, ποὺ εἶστε ἓνα μεικτὸν ἀκροατήριο.

Ἐδῶ εἶνε καὶ ἄντρες, εἶνε καὶ γυναῖκες, μεγάλες ἢ νεώτερες, εἶνε καὶ κορίτσια - αὐριανὲς μητέρες, μαθήτριες ποὺ σὲ λίγα χρόνια θὰ ἔχουν δικὴ τους οἰκογένεια. Θέλω, αὐτὰ τὰ πτωχὰ λόγια νὰ φυτευθοῦν μέσ' στὴν καρδιά σας. Βέβαια, μέσα στὰ πολλὰ κορίτσια, θὰ βρεθοῦν καὶ ἓνα - δύο ποὺ θ' ἀφιερῶσουν τὸν ἑαυτὸ τους στὸ Χριστό· ἀλλὰ τὰ πολλὰ κορίτσια θὰ ῥηθῆτε σὲ εὐλογημένο γάμο καὶ θὰ γίνετε κ' ἐσεῖς γονεῖς, ὅπως ὁ Ἰωακεῖμ καὶ ἡ Ἄννα, καὶ θὰ φέρετε στὸν κόσμο παιδιὰ, τὰ ὁποῖα θὰ τ' ἀναθρέψετε ὅπως ἐσεῖς θέλετε.

Ἐπάρχουν χριστιανικὲς οἰκογένειες; Δυστυχῶς ὄχι. Δείξατέ μου μία χριστιανικὴ οἰκογένεια, ποὺ κάθε βράδυ ὁ πατέρας νὰ φωνάζη τῇ γυναίκα του καὶ ἡ γυναίκα νὰ φωνάζη τὰ παιδιὰ της, καὶ ὅλοι μαζί νὰ γονατίζουν μπροστὰ στὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ προσεύχωνται. Τὸ μικρὸ νὰ κἀνη τὸ σταυρὸ του, τὸ ἄλλο νὰ λὲη τὸ «Ἄγιος ὁ Θεός...», τὸ ἄλλο τὸ «Πάτερ ἡμῶν...», τὸ ἄλλο τὸ «Πιστεύω...», τὸ ἄλλο τὴ Δοξολογία, καὶ μὲ δάκρυα στὰ μάτια ὅλοι μαζί ἀγαπημένοι νὰ προσεύχωνται. Δείξατέ μου μιὰ τέτοια οἰκογένεια, νὰ πῆσω νὰ τὴν προσκυνήσω.

Λησμονήσαμε τὸ Θεό καὶ φύγαμε ἀπὸ κοντὰ του, καὶ ἀπ' αὐτὸ προέρχονται ὅλα τὰ κακὰ. Ἄν δὲν μὲ ἀκούσετε καὶ συνεχίσετε τὴν κακὴ ἀνατροφή τῶν παιδιῶν σας, τότε τὸ παιδί σας θὰ μεγαλώσῃ καὶ θὰ γίνῃ κλέφτης, φονιάς, λωποδύτης, ἀπατεώνας· καὶ προτιμότερο θὰ ἦτο νὰ μὴ ἐγεννᾶτο, ὅπως λέγει τὸ Εὐαγγέλιο γιὰ τὸν

Ἰούδα (Ματθ. 26,24· Μάρκ. 14,21). Προτιμότερο ἦτο ὁ Ἰούδας νὰ μὴ ἐγεννᾶτο. Ἐὰν πρόκειται καὶ τὸ παιδί σου νὰ γίνῃ προδότης πίστεως καὶ πατρίδος, ἂν πρόκειται νὰ γίνῃ ἀπατεώνας, ἐγκληματίας καὶ φονιάς, ποὺ νὰ σκοτώνῃ μὲ σκάγια τὸν πατέρα του, νὰ χτυπᾷ τὴ μάνα του, νὰ βρίζῃ, καὶ νὰ γίνῃ πληγὴ καὶ κακοποιὸ στοιχεῖο, τότε θὰ ἦτο προτιμότερο νὰ μὴ ἐγεννᾶτο· διότι θὰ ζῆ καὶ θὰ εἶνε στίγμα τῆς κοινωνίας, συμφορὰ τῆς οἰκογενείας, κίνδυνος - θάνατος τῆς πατρίδος, καὶ ὅλοι θὰ λένε «ἀνάθεμα». Δὲν θὰ καταριῶνται τὸ παιδί, ἀλλὰ θὰ λένε «Ἀνάθεμα στὸν πατέρα ποὺ τὸ ἔσπερνε». Γιὰ νὰ μὴ ποῦν τὸ «Ἀνάθεμα», φροντίστε τὴν ἀνατροφή τῶν παιδιῶν σας. Φροντίστε νὰ γίνουν καλοὶ πολῖται, Ἕλληνες χρηστοί, ἥρωες καὶ μάρτυρες τῆς φυλῆς, ποὺ νὰ σκορποῦν τὸ καλὸ.

Ἄς προσπαθήσουμε ὅλοι, μικροὶ καὶ μεγάλοι, ν' ἀναθρέψουμε τὴ νέα γενεὰ μὲ τὰ διδάγματα τοῦ Χριστοῦ, ὅπως ἀνέθρεψε ἡ Ἄννα καὶ ὁ Ἰωακείμ τὴ μονάκριβή τους κόρη, τὴν Μαρία, γιὰ νὰ ἔχωμε τὴν εὐλογία τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου εἰς αἰῶνας αἰώνων· ἀμήν.

«Ἄν μπορῆς, εἰς τὸν αἰῶνα αὐτὸν τὸν ἄπιστο, νὰ γεννήσῃς παιδί καὶ νὰ γίνῃ ἅγιος, νὰ παντρευτῆς»

Θὰ σᾶς πῶ κάτι πολὺ σοβαρὸ, καὶ νὰ ἔχετε τὸ νοῦ σας.

Θὰ δώσετε λόγο μιὰ μέρα στὸ Θεό. Δὲν ἀρκεῖ μονάχα νὰ γεννᾶτε παιδιά. Καὶ ἡ μάνα τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ γέννησε παιδί, ἀλλὰ δὲν τὸ κράτησε κοντὰ της γιὰ νὰ τὸ παντρέψῃ καὶ νὰ δῆ ἐγγόνια καὶ δισέγγονα. Δὲν εἶνε βέβαια ἁμαρτία αὐτό, ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ κάτι ἀνώτερο. Ἡ μάνα τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ εἶνε εὐλογημένη, ποὺ ὁ γυιὸς της δὲν ἔκανε φυσικὰ παιδιά, ἀλλὰ ἔκανε χιλιάδες πνευματικὰ παιδιά. Λοιπὸν αὐτὸ ποὺ θὰ σᾶς πῶ εἶνε σοβαρὸ.

Στὴ σημερινὴ ἐποχὴ ποὺ ζοῦμε, ὁ ἅγιος Κοσμᾶς πα-

ρακαλεῖ καὶ ἔχει ἀξίωσι ἀπὸ τὸν οὐρανὸ, νὰ βγοῦν καὶ ἄλλοι ἅγιοι Κοσμᾶδες. Ὅχι ἀπλῶς νὰ τὸν ἔχουμε ἐκεῖ στὴν εἰκόνα καὶ νὰ τὸν βλέπουμε, ἀλλὰ νὰ βγοῦν καὶ νέοι Κοσμᾶδες, ποὺ θὰ ἐργασθοῦν ἱεραποστολικῶς μέσα στὸ λαὸ μας. Νὰ γίνουν ἱερεῖς σὰν τὸν ἅγιο Κοσμᾶ. Ἄν εἶχαμε δέκα χιλιάδες παπᾶδες σὰν τὸν ἅγιο Κοσμᾶ, χαρὰ στὴν Ἑλλάδα· παράδεισος καὶ «οὐρανὸς πολύφωτος» θὰ ἦταν ἡ Ἑλλάς. Νὰ βγοῦν ἱεραποστολικά πρόσωπα καὶ νὰ δουλέψουν μέσα στὶς ἐνορίες μας, μὲ τὴν πνοὴ τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ. Καὶ ὄχι μόνο στὸ ἐσωτερικὸ τῆς Ἑλλάδος νὰ μείνουν, ἀλλὰ καὶ μέχρι τὸ ἐξωτερικὸ νὰ πᾶνε.

Στὴν Αὐστραλία, στὴν Ἀφρική, στὰς Ἰνδίας, στὴν Κορέα καὶ σ' ἄλλα μέρη ζητοῦν ἱεροκήρυκας, ἀλλὰ τίποτα δὲν ἔχουμε νὰ στείλουμε. Οἱ μανάδες τὰ παιδάκια τους θέλουν νὰ γίνουν δάσκαλοι, καθηγηταί,... Δὲν δίνουν ἓνα παιδί νὰ γίνῃ ἓνας ἱεραπόστολος· δὲν θέλουν τὸ παιδί τους νὰ γίνῃ ἅγιος Κοσμᾶς.

Εὐτυχῶς στὴν ἐποχὴ μας μιμήθηκε ἓνας τὸν ἅγιο Κοσμᾶ, καὶ πῆρε καὶ τὸ ὄνομά του. Εἶνε παιδί φτωχιάς ἀλλ' ἐντίμου οἰκογενείας ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη, Ἀσλανίδης στὸ ὄνομα, ποὺ πρὶν εἴκοσι χρόνια ἦταν ἐδῶ στὴ Φλωρίνα. Αὐτὸς ἔχτισε στὸ Σταυρὸ (στὸ λόφο κοντὰ στὴ Σιταριά - Φλωρίνης) ἀλλὰ καὶ κάποιον ἄλλο πολὺ μεγαλύτερο (στὸ ὕψωμα 1020 τῆς Φλωρίνης), καὶ κατόπιν ἔφυγε καὶ πῆγε στὴν Ἀφρική. Ἐκεῖ ἐδίδαξε καὶ βάπτισε τρεῖς χιλιάδες (3.000) ἀνθρώπους, καὶ μαρτύρησε· εἶχε μαρτυρικὸ θάνατο. Εὐτυχισμένη εἶνε ἡ μάνα του!

Ποιῆς ἀπὸ σᾶς τίς μανάδες θὰ φιλοτιμηθοῦν νὰ δώσουν ἓνα παιδί στὴν Ἐκκλησίᾳ, ποὺ ἔχουμε ἀπόλυτον ἀνάγκη, τόσο γιὰ τὴν ἐσωτερικὴ ὅσο καὶ τὴν ἐξωτερικὴ ἱεραποστολή; Δὲν μπορεῖτε νὰ καταλάβετε ἐσεῖς οἱ μανάδες, τί μεγάλο πρᾶγμα εἶνε νὰ δώσετε ἓνα παιδί στὸ Χριστό. Θὰ σᾶς μνημονεύουν γενεὲς γενεῶν. Νὰ τώρα

τὸν Κοσμᾶ τὸν Ἀσλανίδη· ἀναφέρουν τὸ ὄνομά του στὴν Ἀφρική καὶ κλαίει. Εὐλογημένη, λένε, ἡ μάνα του. Πῆγε κάτω ἐκεῖ ὁ πατέρας του, καὶ τοῦ φιλοῦσαν οἱ ἄγριοι τὰ πόδια.

Ναί, ναί, ναί. Ἀναθρέψτε τὰ παιδιὰ σας γιὰ νὰ γίνουν ἱεραποστολικά πρόσωπα, καὶ θὰ εἶνε εἰς μνημόσυνόν σας αἰώνιο.

Εἰς τὴν Ῥωσία ἓνας νέος 25 χρονῶν πῆγε σ' ἓνα Ῥῶσο στάρετς - διδάσκαλο – ἔχουν σπουδαίους πνευματικούς πατέρας - ἐξομολόγους οἱ Ῥῶσοι– καὶ τοῦ λέει·

–Δάσκαλε πατέρα, νὰ παντρευτῶ;

–Μεγάλο εἶνε τὸ θέμα ποὺ μὲ ρωτᾷς. Ἄσε, παιδί μου, νὰ τὸ σκεφτῶ.

Πέρασε μιὰ ἑβδομάδα. Ὁ νέος ξαναπῆγε νὰ τὸ ρωτήσῃ, καὶ ὁ γέροντας τοῦ λέει·

–Περίμενε λίγο ἀκόμα, γιατί δὲν ἄκουσα καμμία φωνή.

Περίμενε δεύτερη καὶ τρίτη ἑβδομάδα. Καὶ τότε ἀπαντᾷ στὸ νέο·

–Ἄκουσα κάτι ἀπὸ τὸ οὐρανό. Ξέρεις τί μοῦ εἶπε; Ἄν μπορῆς, εἰς τὸν αἰῶνα αὐτὸν τὸν κατηραμένο καὶ ἄπιστο, νὰ γεννήσῃς παιδί καὶ νὰ γίνῃ ἅγιος, τότε νὰ παντρευτῆς· ἐὰν ὅμως δὲν μπορέσῃς καὶ γίνῃ τὸ παιδί σου λωποδύτης, κλέφτης, βλάσφημος, ἄπιστος καὶ ἄθεος, μὴν παντρευτῆς.

Δὲν εἶνε ἀπλῶς νὰ γεννήσετε παιδιὰ, ἀλλὰ νὰ δώσετε τὰ παιδιὰ σας στὸ Θεό· νὰ τὰ ἀφιερῶσετε.

Εὐχομαι λοιπὸν τὴν ἁγία αὐτὴ μέρα, ποὺ τελέσαμε τὸ μνημόσυνο τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ, τοῦ νεομάρτυρος αὐτοῦ ὁ ὁποῖος μαρτύρησε ὑπὲρ πίστεως, ὑπὲρ τῆς ἁγίας μας Ὁρθοδοξίας, εὐχομαι καὶ ἄλλα παιδιὰ νὰ ἐμπνευσθοῦν ἀπὸ τὸ παράδειγμά του καὶ νὰ γίνουν ἱεραπόστολοι· καὶ νὰ πᾶνε στὴν Ἀφρική, νὰ πᾶνε στὰς Ἰνδίας, νὰ πᾶνε στὴν Κορέα, ἀλλὰ καὶ ἐδῶ στὴν Ἑλλάδα, ποὺ οἱ ἄνθρω-

ποι ζοῦνε στὸ βαθὺ σκοτάδι. Ἔχομε ἀνάγκη ἱεραποστολῆς, καὶ ὁ Θεὸς ν' ἀκούσῃ τοὺς ἀναστεναγμούς μας καὶ τὰς προσευχὰς μας καὶ ν' ἀλλάξῃ τὰ μυαλὰ τῶν γυναικῶν - τῶν μανάδων.

Στὰ Γρεβενὰ –πῶ πω!– κάποια μάνα κόντεψε νὰ μὲ σκοτώσῃ. Ἔβγαινε στὰ παράθυρα καὶ φώναζε· «Ἀνάθεμά τον! Δὲν σποῦσε τὸ πόδι του, καὶ ἤρθε ἐδῶ γιὰ νὰ πάρῃ τὸ παιδί μου...». Ἐγὼ πῆρα τὸ παιδί της; Μοῦ ῥχεται νὰ σηκωθῶ νὰ φύγω, νὰ πάω στὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ νὰ κρυφτῶ σὲ καμμιά σπηλιά.

Σπάνιο τὸ παράδειγμα μάνας ποὺ νὰ χαρῆ γιατί τὸ παιδί της ἀφιερώθηκε στὸ Θεό· μέσα στὶς χίλιες μία. Βέβαια χαίρεται ὅταν τὸ παιδί της παντρεύεται... κ' ὕστερα ἀπὸ ἓνα μῆνα παίρνη διαζύγιο. Ἄ, αὐτὸ εἶνε ὠραῖο πρᾶγμα στὴ ἐποχὴ μας!

Λοιπὸν. Δὲν εἶμαι ἐναντίον τοῦ γάμου. Εὐλογῶ τὸν γάμο, ποὺ εἶνε μυστήριο. Ἄλλὰ εὐχομαι κάτι ἀνώτερο νὰ ζητᾶτε ἀπὸ τὸ Θεό. Ὁ ἅγιος Κοσμᾶς τὸ ζητοῦσε χάρι· νὰ θυσιάσῃ γιὰ τὸ Χριστό.

Γονεῖς, μὴ ἀπελπίζεσθε

Μακρὰν ἀπὸ ἡμᾶς ἡ ἀπελπισία.

Ἦ ὧ γονεῖς τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος, ἐσεῖς ποὺ ὑποφέρετε στὸν κόσμον τοῦτον ἀπὸ παιδιὰ ἀτίθασα καὶ ζωηρὰ, μὴ ἀπογοητεύεσθε. Ἡ παιδαγωγικὴ ἱστορία τῶν αἰῶνων διδάσκει, ὅτι τὰ ζωηρὰ παιδιὰ πολλές φορές ἀναδεικνύονται μεγάλοι ἄνδρες. Ἡ ζωηρότης σὲ πολλές περιπτώσεις εἶνε τεκμήριον ζωτικότητος, εἶνε τεκμήριον ἐνθουσιώδους ἀνθρώπου, εἶνε τεκμήριον ὅτι μέσα στὴν ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου ὑπάρχει ἠφαιστειο, καὶ εἶνε ἀνάγκη χαλιναγωγῆσεως, ὅπως διδάσκει ἡ παιδαγωγικὴ ἐπιστήμη. Μὴ ἀπελπίζεσθε **γιά τὰ ζωηρὰ παιδιὰ**. Μεταχειρίζεσθε ὅλα τὰ μέσα· καὶ ἐπιείκειαν, καὶ ἔπαινον, καὶ αὐστηρότητα, καὶ ὅλα τὰ μέσα τὰ ὁποῖα δίδει ἡ παιδαγωγικὴ ἐπιστήμη, καὶ πρὸ παντὸς ἀγάπη. Καὶ παραπάνω ἀπὸ τὴν ἀγάπη, ὦ γονεῖς τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος, γονατίζετε, ὅπως ἐγονάτιζε ἡ ἀγία Μόνικα ἐνώπιον τοῦ εἰκονοστασίου. Καὶ νὰ εἴστε βέβαιοι, ὅταν μιὰ μέρα πεθάνετε καὶ δὲν ὑπάρχετε σ' αὐτὴ τὴν ζωὴ, τὸ παιδί ποὺ ἀναθρέψατε μὲ δάκρυα, θὰ ἔρθῃ στὸν τάφο σου καὶ θὰ πῇ· Μάνα, σ' εὐχαριστῶ! Μὴ ἀπελπίζεσθε, λοιπόν, γονεῖς, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ παράδειγμα τοῦ μικροῦ ἀγίου Αὐγουστίνου, ὁ ὁποῖος ἔγινε ὁ μέγας πατὴρ τῆς Ἐκκλησίας.

Τὸ παιδί εἶνε λουλούδι

Τὸ φυσικὸ λουλούδι θέλει ἀέρα, θέλει ἥλιο, θέλει νερό, θέλει λίπασμα, θέλει κλάδεμα καὶ περιποίηση διαρκῆ. Καὶ τὸ μικρὸ παιδί σὰν λουλούδι τοῦ οὐρανοῦ, σὰν ἄνθος, σὰν τριαντάφυλλο, σὰν δένδρο καρποφόρο, ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ καλλιέργεια μέσα στὸ σπίτι.

Τὸ περιβάλλον τοῦ παιδιοῦ πρέπει νὰ εἶνε ἀπηλλαγμένο ἀπὸ τὰ καυσαέρια· ὄχι τὰ φυσικὰ, ἀλλὰ ἀπὸ τὰ καυσαέρια ἐκεῖνα ποὺ μολύνουν τὴν ἠθικὴν, τὴν κοινωνικὴ καὶ τὴν θρησκευτικὴν ἀτμόσφαιρα τῆς κοινωνίας....

Ἡ ἐγκληματικότης τῶν παιδιῶν, ὅπως λέγει ἕνας σοφός, εἶνε ἀποτυχία τῶν μεγάλων....

Τοὺς γονεῖς ποὺ ἀδιαφοροῦν γιὰ τὴν ἀνατροφή τῶν παιδιῶν τους ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος τοὺς ὀνομάζει *παιδοκτόνους*. Γιατὶ σκοτώνουν ὅ,τι ἱερὸ καὶ ἅγιο ὑπάρχει στὴν ψυχὴ τῶν παιδιῶν τους. Καὶ τί μένει μετὰ; Ἔντερα, κοιλιά καὶ κόπρια...

Περιεχόμενα

Καρπὸς οὐράνιος εὐσεβῶν γονέων.....	σελ. 3
Θλίψις λόγῳ τῆς ἀτεκνίας.....	» 5
Μεγάλη ἀφιέρωσις.....	» 6
Φυσικὴ γέννησις.....	» 7
Ἄνατροφή τοῦ παιδιοῦ.....	» 8
Θεμέλιο τῆς πολιτείας ἢ ἀνατροφή τῶν παιδιῶν.....	» 10
Προτεραιότητες τῶν σημερινῶν γονέων.....	» 12
Κινδυνεύουν τὰ παιδιὰ	» 13
Ποιὸς θὰ σώσῃ τὰ παιδιὰ;.....	» 15
Ἄξια τῆς χριστιανικῆς ἀγωγῆς.....	» 18
Χριστιανοὶ γονεῖς.....	» 20
Τὰ ἀποτελέσματα τῆς κακῆς ἀνατροφῆς.....	» 21
Μικροὶ δαιμονιζόμενοι.....	» 23
Μπορεῖς νὰ τὰ διορθώσῃς.....	» 25
Τρέμμ μπροστὰ στὴ νέα γενεὰ.....	» 26
Γιὰ νὰ μὴ γίνουμε Σικάγο.....	» 28
Ἐπὶ τῆς ἀνατροφῆς.....	» 29
«Ἄν μπορῆς, εἰς τὸν αἰῶνα αὐτὸν τὸν ἄπιστο, νὰ γεννήσῃς παιδί καὶ νὰ γίνῃ ἅγιος, νὰ παντρευτῆς;.....	» 30
Γονεῖς, μὴν ἀπελπίζεσθε.....	» 34
Τὸ παιδί εἶνε λουλούδι.....	» 35

Ἡ Α' ἔκδοσι τοῦ τεύχους αὐτοῦ ἔγινε τὸ 2002 σὲ λίγα ἀντίτυπα, γιὰ νὰ προσφερθῇ σὲ οἰκογένειες ποὺ φιλοξενήθηκαν ἀπὸ 22 ἕως 25 Αὐγούστου 2002 στὴς Ἐκκλησιαστικὲς Κατασκηνώσεις τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Φθιώτιδος μὲ τὴν εὐλογία τοῦ σεβ. ποιμενάρχου τῆς κ. Νικολάου, στὸ Καινούργιο - Λαμίας.

Περιελάμβανε δύο ἀπομαγνητοφωνημένα κείμενα τοῦ γέροντος ἐπισκόπου π. Αὐγουστίνου·

α') Στὸν ἰ. ναὸ Γεννήσεως τῆς Θεοτόκου Κάτω Κλεινῶν- Φλωρίνης τὴν ἡμέρα τῆς ἑορτῆς τοῦ Γενεσίου στὴς 8-9-1985, καὶ

β') Δευτερολογία πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν.» στὸν ἰ. ναὸ Ἁγίου Κοσμά Σιταριάς - Φλωρίνης τὴν ἡμέρα τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου 24-8-1989.

Στὴν παροῦσα Β' ἔκδοσι 2007 προσετέθησαν 6 ἀκόμη ἀποσπάσματα ὁμιλιῶν.

Τὰ ἀποσπάσματα αὐτὰ κατὰ χρονικὴ σειρὰ εἶνε τὰ ἑξῆς,

- 1) Φλώρινα 13-3-1971, σελ. 28
- 2) Φλώρινα 23-2-1974, σελ. 23-25
- 3) Φλώρινα 23-3-1974, σελ. 18-20
- 4) Φλώρινα 31-3-1979, σελ. 35
- 5) Φλώρινα 15-6-1982, σελ. 34
- 6) Φλώρινα 28-3-1982, σελ. 12-15.